

En record de Toni Massot

Amb motiu de la mort d'Antoni Vicens Massot, a les pàgines interiors trobareu una sèrie d'articles de persones i col·lectius que, durant la seva activa vida laboral i social, varen tenir un vincle molt estret i especial amb ell.

En Toni va ser un dels artífexs del traspàs del setmanari perquè aquest continuàs, quan el primer d'abril del 2011 —ara ha fet dotze anys— en Tomeu Pou en cedí la capçalera a l'Obra Cultural Balear de Felanitx. En Toni va constituir l'Associació Cultural Setmanari Felanitx perquè el seguís editant i gestionant.

Des del primer moment, hi posà la seva mà característica, amb la incorporació de nous col·laboradors, noves seccions i, fins i tot, un nou disseny, tot conservant la idiosincràsia d'aquesta publicació. Fins que, el febrer del 2018, una malaltia sobtada l'allunyà d'aquesta passió seva que era el setmanari, una vegada encetada la nova etapa de la seva vida personal: la jubilació.

Sempre el tendrem present i li estarem agraïts per la feina feta.

“

Era mestre. Va néixer per ser un home amant de l'art, un humanista convençut, un polític d'idees esquerranes, però conservador i transmissor del llegat cultural del seu poble com a quelcom sagrat. Va ser contestatari i revolucionari davant els atacs a la llengua catalana, però era mestre. On anava, era mestre. Darrere el que feia, era mestre.”

J. Muñoz

DADES D'INTERÈS

F

SETMANARI FELANITX

DIPÒSIT LEGAL: P.M. 351 - 1959

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

c/ Major, núm. 64.
T. 971 583 312
redaccio@setmanarifelanitx.cat
www.setmanarifelanitx.cat

JUNTA DIRECTIVA

Presidenta: Bàrbara Sagrera Antich
Vicepresidenta: Jerònia Maria Pont Julià
Secretària: Margalida Estelrich Obrador

Tresorer: Marc Ordines Llopis
Vocals: Maria Estelrich Mesquida, Miquel Riera Nadal i Nicolau J. Barceló Monserrat

Redactor en cap: Gori Vicens Julià

Disseny gràfic: Maria Cordero i Lluís Andreu Oliver

Administració: M. Lluïsa Alcayde Artigues

Impressió: Gràfiques Llopis SA

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Semestral: 31,20 €

Anual: 60 €

*Fora del terme i a Portocolom, s'afegeix la taxa de correus i de repartiment.

◆ Per a l'edició digital, consulta la pàgina web: www.setmanarifelanitx.cat/subscripcio/tipus-de-suscripcio/

T

TELÈFONS D'INTERÈS

AJUNTAMENT

Oficines 971 580 051
Poliesportius Municipals
Felanitx 971 582 101
Portocolom 971 825 209
Centre d'Informació Jove
971 584 031
Casa de Cultura
971 582 274

EMERGÈNCIES 112

Polícia Local 971 582 200
Guàrdia Civil 971 580 090
Ambulància 061

INCIDÈNCIES ENLLUMENAT

900 101 536

CENTRE DE SALUT

971 580 254
Cita prèvia 902 079 079

FUNERÀRIES (ambdues les 24 h)

Parc de l'Auba 971 580 448
Llar d'Estels 659 140 296

SERVEI DE GRUA

Monserat 971 827 474
Perelló 971 581 260

AUTOCARS DE LÍNIA

971 580 153

SERVEI DE TAXI

971 824 347 / 639 641 570 /
620 993 061 / 609 447 181

DEIXALLES FELANITX

900 772 211

O

LLUNA

Dissabte 10 de juny

Minvant

SANTORAL

Dia 8 St. Maximí
Dia 9 St. Felicià
Dia 10 St. Maurici
Dia 11 St. Bernabé
Dia 12 St. Onofre Anac
Dia 13 St. Antoni de Pàdua
Dia 14 St. Rufí

A

APOTECARIES

◆ Totes en horari de 9 a 21 h.
*Serveis d'urgències. De 21 a 9 h.

DIJOUS 8

Shuhaibar Ticoulat, c/ de sa Llana, 67 (Felanitx) T. 971 581 797
Gonzalez Marcos*, c/ donants de sang, 9 (Bahia Grande) T. 971 741 177

DIVENDRES 9

Roig Xamena, c/ Major, 82 (Felanitx) T. 971 580 130
Bauzà Servera*, av. sa Marina, 14 (Cala Egos) T. 971 659 814

DISSABTE 10

Artigues - Nadal, Plaça Pax, 24. (Felanitx) T. 971 580 063
Fuster Arnau*, c/ Sta. Maria, 46 (Portocolom) T. 971 824 880

DIUMENGE 11

Miquel Nadal, c/ Major, 4. (Felanitx) T. 971 580 194
Garcias Grimalt*, c/Espalmador, 29 (Cala Esmeralda) T. 971 643 221

DILLUNS 12

Jordi Pedrals, c/ Santanyí, 34. (Felanitx) T. 971 827 084
Gil Climent*, Av Marqués del palmer, 8 (Colònia St Jordi) T. 971655207

DIMARTS 13

Mestre Puig, c/ Horts 43. (Felanitx) T. 971 583 319
Riera Oliver*, c/ Andreu Burguera Mut, 9 (Ses Salines) T. 971649144

DIMECRES 14

Shuhaibar Ticoulat, c/ de sa Llana, 67 (Felanitx) T. 971 581 797
Azcarate*, Glosador Sebastià Vidal, 12 (Cas Concos) T. 971839503

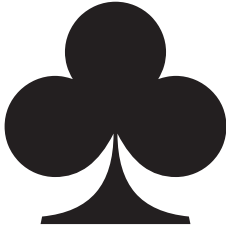

B

SERVEI DE BUS

Podeu consultar els horaris dels autobusos al setmanari de setmanes anteriors o bé a la pàgina web:

www.setmanarifelanitx.cat/dades-interes/

ONCE Sèrie

Data	Núm.
31/05/23	81.178
01/06/23	55.203
02/07/23	79.406 029
03/08/23	29.478 004
04/09/23	08.106 044
05/10/23	31.620

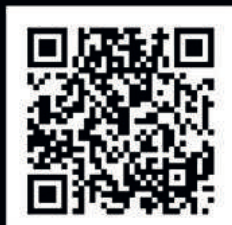
PRIMITIVA

01/06/23	10 20 21 30 38 41
Compl. 08 / Reint. 01	
03/06/23	19 27 28 30 31 36
Compl. 06 / Reint. 00	

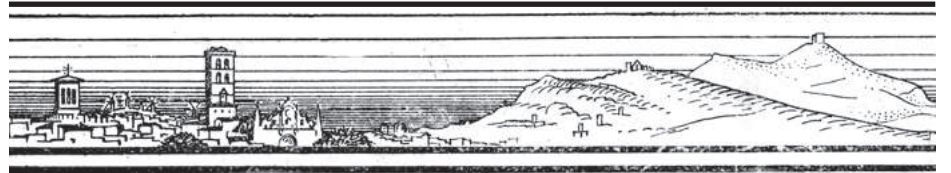
Vols saber tot el que passa a Felanitx?

Subscriu-t'hi ara i gaudeix de molts avantatges.

Al setmanari Felanitx parlem de tú.

www.setmanarifelanitx.cat

PAREIX QUE ERA AHIR

75 FA 75 ANYS, 1948
-La processó del Sagrat Cor de Jesús va resultar molt solemne.

-Les alumnes de l'Escola Graduada de Nines varen oferir una simpàtica vetlada literària i musical a la sala d'actes de la Falange.

50 FA 50 ANYS, 1973
-Conferència d'Antoni Pizà a la Caixa d'Estalvis amb el títol *Cara i creu del fenomen turístic*.

-La Casa de Felanitx a Palma celebra una diada de germanor felanitxera a la

capital.

-Entrevista a Miquel Julià com a delegat del Club d'Escacs de Felanitx i a Salvador Estelrich com a jugador.

25 FA 25 ANYS, 1998
-L'Ajuntament incorpora Felanitx al Centre d'Emergències 112.

-L'empresa pública Gestur i l'empresa d'enquestes Gadeso diuen que les perspectives per iniciar polígons de serveis són favorables.

-Miquel Bauçà publica un nou llibre, *El canvi*.

-Actuació rodona dels atletes del Joan Capó a la Final de Mallorca de categories menors.

RECEPTA DE CUINA VEGETARIANA

Cogombre amb tàperes i anet

- 1 kg de patates vermelles
- 750 g de cogombres
- 2 cullerades de mantega
- 250 ml de nata
- 60 g de tàperes
- 2 cullerades de mostassa
- 1 culleradeta de comí
- 1 culleradeta de panela
- 1 culleradeta de maizena
- 1 manat d'anet
- 1 polsim de curri
- Pebre bo
- 1/2 llimona

Rentam bé les patates i les coem amb la pell amb un poc de sal, curri i comí. Les reservam.

Després rentam i tallam els cogombres per la meitat de per llarg i retiram la popa on hi ha les llavors. Seguidament, els sofregim dins una greixonera amb la mantega fusa i el sucre durant uns deu minuts, hi afegim la nata i la mostassa i ho coem deu minuts més a foc mitjà. A part, fonem la maizena amb aigua freda i ho afegim als cogombres sense deixar de remenar.

Picam les fulles d'anet fines i les hi afegim juntament amb les tàperes, sal, pebre bo i un rajolí de suc de llimona.

Servim els cogombres acompanyats de les patates. Combinen molt bé amb daus de seitan passats per la paella ●
Jaume Martorell

EMPRESA D'INSTAL·LACIONS DE FELANITX CERCA

JOVE PER A TREBALLS DE FONTANERIA I ELECTRICITAT

Incorporació immediata.

Indispensable carnet de conduir. Es valorarà experiència prèvia.

Interessats telefonau al t. 641 141 844

Amb la col·laboració de:

Departament de Cultura, Patrimoni i Política Lingüística
Consell de Mallorca

Serveis Funeraris de Felanitx

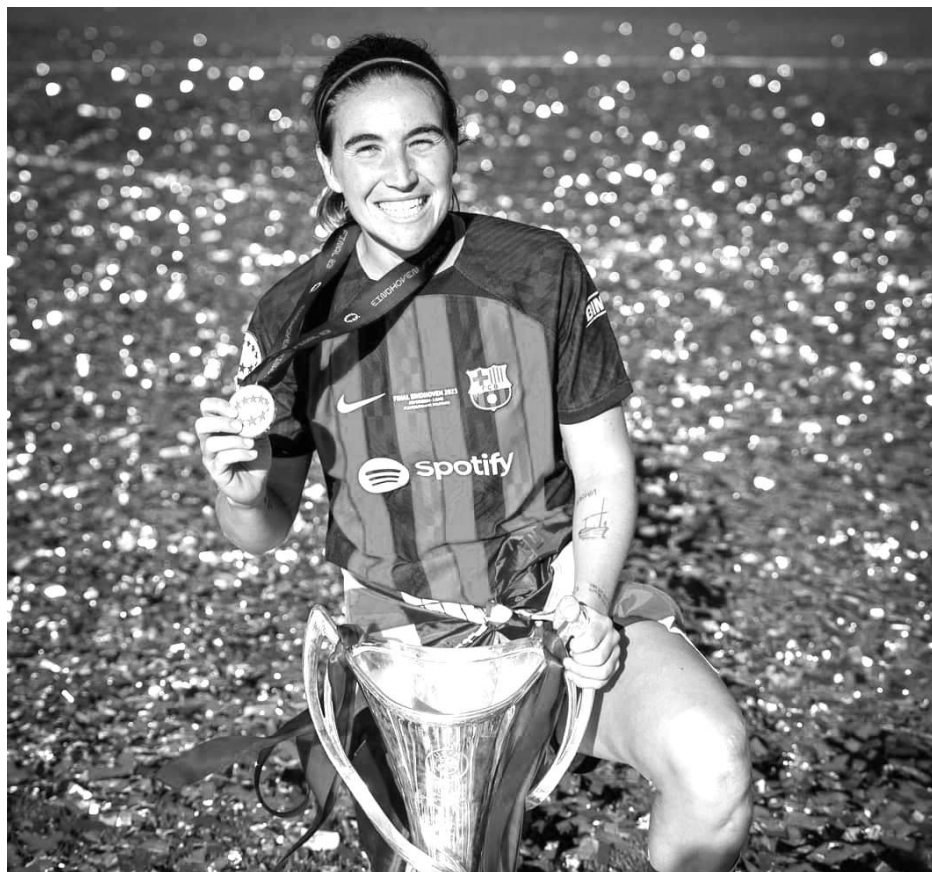
Tanatori Parc de l'Auba

Serveis a Felanitx, s'Horta, Cas Concos, Portocolom, Porreres i Santanyí

Telèfon 24 hores 971 580 448

NOTÍCIES

Mariona Caldentey guanya amb el Barça la Copa d'Europa

Aquest dissabte, l'equip femení del FC Barcelona va disputar al Phillips Stadium d'Eindhoven la final de la UEFA Women's Champions League. En l'onze inicial del Barça, hi era present la felanitxera Mariona Caldentey, peça clau en els esquemes de Johantan Giráldez. A les graderies, una vintena de felanitxers, entre familiars i socis de la PB Els

Tamarells, que no aturaren d'animar durant tot el partit. Al davant el Wolfsburg, un vertader equipàs guanyador de dues Copes d'Europa i que venia d'eliminar el gran favorit, l'Olympique Lyonnais.

El partit va començar malament per a les barcelonistes, ja que als tres minuts la polonesa Pajor avançava les alemanyes i

pitjor, ja que abans del descans el Wolfsburg anotava el 0-2, tot i que el Barça era dominador del joc. Fou sortir dels vestidors i la decoració va canviar completament, la mallorquina Patri Guijarro anotava el primer, i dos minuts després de cap marcava el segon, les alemanyes estaven desbordades i no podien aturar el vendaval barcelonista. El Barça comandava la possessió de la pilota i que arribassin més gols era només qüestió de temps. A vint minuts per al final una jugada per banda dreta, la controla Mariona en la frontal que assisteix cap a la sueca Fridolina Rolfö, que creua la pilota a la xarxa, fent inútil l'estirada de la portera alemanya. El resultat hauria pogut ser més ample, el Barça va xutar vint-i-sis cops a porta per vuit el Wolfsburg. S'arribà al final del partit i esclatà l'alegria.

L'afició barcelonista, amb socis de la PB Els Tamarells arribats per diferents camins, gaudiren d'un gran premi. El FC Barcelona aconseguia la seva segona Champions en la cinquena final que arribava els darrers sis anys. Les barcelonistes se situen terceres en el rànquing de Champions guanyades, amb dues, les mateixes que el mateix Wolfsburg, el suec Umea, i el també alemany Turbina Postdam, quedant encara enfora del Frankfurt amb quatre i sobretot del totpoderós Olympique Lyonnais francès. L'equip femení del Barça no ha tocat sostre i poden caure més títols, amb la felanitxera en les seves files. Enhorabona, Mariona Caldentey ● *Sebastià Oliver*

GLOSA D'EN BOIRETA

FELANITX, CENTRE D'EUROPA

En Morete, Mariona,
que hi deu estar de content
de veure't al continent
com t'aixeques campiona.
Has fet gran el Barcelona
bataillant cada segon.
El teu anar fent difon
un tarannà ferm i noble
i ha posat el nom del poble
a dins el mapa del món.

La vida a pics ens pren torta,
però a tu, cada soscaire,
t'ha servit per prendre l'aire
per aixecar-te més forta.
A mi el que més em conhorta
i em deixa l'ànima xopa,
és que ets dona que galopa
i amb tots els murs que has botat
ja ens havies guanyat
sense haver aixecat cap copa.

MIQUEL SERVERA

Felanitxers, al camp

Xisco Duarte renuncia a ser regidor de l'Ajuntament

Continuarà com a secretari general de l'agrupació local

Xisco Duarte, secretari general de l'agrupació socialista de Felanitx, ha anunciat la seva decisió de no recollir l'acta de regidor electe, tot i que continuarà com a secretari general del PSOE local. D'aquesta manera, segons ha manifestat, "s'inicia un nou cicle socialista al municipi i assumeix en primera persona els resultats electorals".

Per a Duarte, "el meu compromís amb la política local es mantindrà viu. Han estat vuit anys rics en projectes i idees, de creixement personals, i en els quals hem treballat dur des del Grup Municipal per defensar els interessos de la majoria social del poble, tant des del govern com

des de l'oposició".

Per a Xisco Duarte, "malgrat els mals moments, només puc tenir més que un gran sentiment de gratitud i orgull d'haver estat representant municipal i haver millorat la vida dels veïnats del municipi".

Finalment, ha agraït "la feina dels companys de l'agrupació i els ha agraït la confiança i suport tots aquests anys, sempre des del respecte i amb l'objectiu de fer créixer l'organització".

Seguint la línia de successió, entrarà al seu lloc el número tres de la candidatura, José Ignacio Hidalgo González, juntament amb la regidora electa, la número dos de la llista, Damiana Massutí Gómez.

ROGAD A DIOS POR EL ALMA DE

Martina González Moreno

falleció en Felanitx el día 31 de mayo a los 86 años

Sus familiares: hijos, Juana y Julián; hijos políticos, Juan y Magdalena; nietos, Juan Carlos, Cristian, Nuria, Julián y Pau; hermanos, sobrinos y demás familiares os ruegan la tengáis presente en vuestras oraciones.

Tanatori Parc de l'Auba Felanitx – Tel. 971 580 448 (24 h)

ES VEN local al c/ Major de Felanitx. Preu:
83.000 €
T. 627 404 245

AJUNTAMENT DE FELANITX

L'Ajuntament Informa

Jornades informatives

La Conselleria de Mobilitat i Habitatge posa en marxa un cicle de jornades informatives als municipis per acostar als ciutadans les ajudes europees per a la millora i estalvi energètic a la llar.

A Felanitx, el pròxim 8 de juny, a partir de les 19.30 h a la Casa de Cultura de Felanitx es presentaran les diferents línies existents i explicaran què són, qui les pot demanar i com s'ha de fer.

Hi ha tres línies: ajudes per a la rehabilitació energètica, millorar l'eficiència energètica dels

habitatges i una tercera línia d'ajudes destinada a redactar el llibre de l'edifici i projectes de rehabilitació.

El termini de sol·licituds per a aquestes diferents línies de subvencions està obert fins a l'1 de setembre de 2023

Servei renda àgil

L'Agència Tributària de les Illes Balears (ATIB) posa a disposició dels residents fiscals de les Balears un servei especí-

fic que permet emplenar i presentar la declaració de la renda i/o confirmar l'esborrany de l'exercici 2022 d'una manera ràpida, senzilla i gratuïta.

Servei telefònic de cita prèvia 971 76 76 o a la plana web www.atib.es. Es pot començar a demanar cita a partir del 29 de maig. L'atenció de forma presencial serà entre l'1 i el 30 de juny.

A Felanitx es donarà aquest servei a l'oficina de l'Agència Tributària, ubicada al carrer del passeig Ernest Mestre, 26, els dimecres i els dijous de 9 h a 14 h i de 15 h a 19.30 h.

Convocatòria de subvencions 2023

- Obres de conservació, restauració, consolidació i rehabilitació d'immobles ubicats al Centre Històric de Felanitx. Import destinat: 70.000 €.

- Restauració i rehabilitació de façanes d'immobles als nuclis urbans de Felanitx, Portocolom, s'Horta i Cas Concos. Import destinat: 60.000 €.

El termini de presentació de sol·licituds finalitza dia 20 de juny del 2023.

Important:

És molt important que es presentin les sol·licituds dins el termini fixat a la convocatòria, ja que en cas contrari es pot desestimar aquesta sol·licitud.

Les bases d'aquesta convocatòria es varen publicar en el BOIB núm. 50, de 20 d'abril de 2023.

Donació de sang

La Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears informen de la següent campanya de donació de sang al municipi:

- Dijous 8, a la Unitat Bàsica Salut de Portocolom, entre les 16.30 h i les 21 h.
- Dilluns 26, a l'Estació Enològica, entre les 16.30 h i les 21.30 h.

Servei de menjar a domicili

El servei de menjar a domicili s'ofereix de dilluns a diumenge. Per demanar més informació:

- Telèfon de Felanitx: 971 58 26 29
- Telèfon de Portocolom: 971 82 52 39
- Consultes per WhatsApp: 651 89 06 85

Condicions d'admissió:

- Ser resident a Felanitx.
- Tenir més de 64 anys o tenir una discapacitat o dependència reconeguda per l'Administració.

Horari de recollida de fems

Es comunica a la ciutadania que la recollida de rebuig a les zones rurals es fa els dimarts, dijous i dissabte.

A la resta del municipi la recollida de rebuig és diària exceptuant els dilluns, que no hi ha servei.

Recordau que les bosses de rebuig es poden treure a partir de les 18 h. Una vegada hagi passat el camió, no tragueu la bossa.

Entre tots mantenim el municipi net!
Gràcies per la vostra col·laboració.

Línia Verda

Recordam a la ciutadania que l'Ajuntament de Felanitx té en funcionament el servei Línia Verda, una eina de comunicació directa amb els ciutadans i ciutadanes per resoldre incidències. Aquesta aplicació de mòbil és més ràpida i còmoda, gratuïta i la podeu trobar a Google Play o App Store.

També podeu accedir al servei a través del domini www.lineaverdefelanitx.org i es compta amb un servei telefònic (902 193 768) en horari de 8 h a 17 h.

Tramitació del certificat digital

L'Ajuntament de Felanitx valida el certificat digital de persona física.

Abans d'anar al consistori, però, heu de registrar-vos a la pàgina web de la Fàbrica Nacional de Moneda y Timbre. Una vegada obtingut el codi de sol·licitud, demanau cita a l'Ajuntament per fer-hi la validació de la identitat de la persona.

Al consistori no feim la sol·licitud d'aquest codi, ja que la llei no permet que es pugui fer per protecció de dades. Per validar el certificat digital, s'ha de fer de forma presencial amb el DNI i el document que acrediti la sol·licitud.

Actes culturals i d'oci Juny

DIVENDRES 9

DE LES 16 A 19 H

Arxiu Municipal Mossèn Pere Xamena Fiol

Jornada de portes obertes. Per celebrar el Dia Internacional dels Arxius 2023, la Col·lecció Museogràfica Fundació Cosme Bauçà, conjuntament amb l'Arxiu Municipal, han preparat una sèrie d'activitats per donar a conèixer el funcionament dels arxius. El divendres 9 de juny, a l'Arxiu Municipal Mossèn Pere Xamena Fiol hi haurà una jornada de portes obertes.

A LES 20 H

Casa de Cultura

Xerrada: "L'evolució de l'urbanisme de Felanitx a través dels documents arxivístics", a càrrec de Juan Miguel Álvarez, arxiver municipal, i Amàlia Salas, tècnica de la Fundació Cosme Bauçà, amb la presentació d'Ariana

Pérez, arquitecta municipal. No és necessari inscriure-s'hi prèviament.

DIUMENGE 11

A LES 12 H

Fundació Cosme Bauçà

Presentació del llibre *Olímpics populars*, de l'autor Pau Tomàs Ramis.

DE LES 9 H A LES 13 H

Mercat Municipal de Felanitx

Educació ambiental. Si vols conèixer alguns consells sobre com reduir i separar els residus correctament, es donaran consells per aconseguir-ho. Tallers i jocs d'educació ambiental perquè els més petits puguin aprendre mentre s'ho passen bé.

A LES 12 H

Camp de futbol Es Torrentó - Marianna Caldentey Oliver

Partit CE Felanitx - S'Arenal. El CE Felanitx necessita el suport de l'afició, ja que si guanyen seran equip de tercera de la Reial Federació Espanyola de Futbol.

A LES 20 H

Conservatori de Música de Felanitx

Música de cinema. Dins el 5è Festival Mallorca Opera, actua la soprano Aina Campaner amb el pianista Francesc Blanco, tot amb la col·laboració de Marta Serra, també soprano. Entrades en línia a euroclassics.es.

DIUMENGE 18

A LES 10 H

Davant l'antic bar Es Tamarells

Visita guiada: "L'urbanisme a Portocolom. Una mirada als nostres arxius", a càrrec del paisatgista Pere Bennàsar. Inscripció prèvia a fundaciocosmebauca@gmail.com o al 608 452 977.

Celebracions del Corpus

DISSABTE 10

A LES 19 H

S'Horta

Eucaristia solemne. Processó a l'interior i benedicció al replà.

DIUMENGE 11

A LES 11 H

Portocolom

Eucaristia solemne. Processó a l'interior de l'Església i benedicció a l'exterior.

A LES 18 H

Cas Concos

Eucaristia solemne. Processó a l'interior i benedicció a la plaça de l'Església.

A LES 20 H

Felanitx

Eucaristia solemne. Processó a l'interior i benedicció al replà de l'Església. Hi actuarà la Banda de Música de Felanitx.

INFORMACIÓ LOCAL

Campanya de donació de sang a l'IES Felanitx

Els alumnes de Biologia de 1r de batxillerat de l'IES Felanitx varen gestionar la difusió per diversos mitjans de comunicació, inclòs aquest setmanari, de la campanya de donació de sang que va dur a terme la unitat mòbil del Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears, el passat divendres 2 de juny al pati de l'institut.

Gràcies a la bona gestió per part dels alumnes, l'assistència de donants que hi varen acudir altruïstament va ser tot un èxit, i s'arribà al màxim de donacions possibles al bus, amb un total de 33 donacions, cinc de les quals eren de donants nous.

PLUVIOMETRIA

PLUJA RECOLLIDA DURANT EL MES DE MAIG A FELANITX (AVINGUDA R. ARGENTINA)

Mes totalment atípic quant a meteorologia, i més concretament amb la pluja. Ha plogut durant deu dies i s'han recollit 72,3 litres; la majoria han caigut en barrumbades, que han descarregat molts de litres en poc temps. No hi ha hagut gaire incidents destacables.

Dia 9: 0,6 litres. Dia 10: 6 litres. Dia 12: 2. Dia 13: 5,6. Dia 14: 0,5. Dia 15: 0,5. Dia 16: 23,8. Dia 19: 6,2. Dia 29: 8,8, i dia 31: 18,3 litres.

FUSTERIA D'ALUMINI
**CERCA
OPERARIS**

Tel. 678 09 44 36

Dia Internacional dels Arxius

Per celebrar el Dia Internacional dels Arxius, ara que d'ençà de fa uns anys a Felanitx tenim un arxiu municipal en condicions i on es fa una gran feina, la Col·lecció Museogràfica Fundació Cosme Bauçà, conjuntament amb l'Arxiu Municipal, han organitzat una sèrie d'activitats per donar a conèixer el funcionament dels arxius.

Demà divendres, de les 16 a les 19 hores hi haurà una jornada de portes obertes de l'Arxiu Municipal Mossèn Pere Xamena Fiol, que està situat al carrer d'en Bastera, número 3.

A les 20 hores, a la Casa de Cultura, l'arxiver municipal, Juan Miguel Álvarez, i Amàlia Salas, tècnica de la Fundació Cosme Bauçà, parlaran de l'evolució de l'urbanisme de Felanitx a través de docu-

ments arxivístics.

Diumenge dia 11, a la Fundació, a les 12 hores, es presentarà el llibre *Olimpics populars*, de Pau Tomàs Ramis; i diumenge dia 18, de 10 a 12 hores, es farà una visita guiada sobre l'urbanisme a Portocolom, "Una mirada als nostres arxius", de la mà del paisatgista Pere Bennàssar. El punt de trobada serà a les barraques de l'avinguda des Tamarells. Per a més informació i inscripcions, contactau amb la Fundació.

Horari d'obertura del santuari de Sant Salvador

L'horari d'obertura del santuari de Sant Salvador durant els mesos d'estiu, de juny a setembre, serà cada dia de les 9 a les 21 hores.

Mai Som Tots Teatre fa la darrera representació d'El crèdit

Després de sis anys en cartell —amb la pandèmia per enmig— i 28 funcions, la companyia de teatre felanitxera Mai Som Tots Teatre va fer divendres passat la darrera representació —matar l'obra, en diuen ells— d'*El crèdit*. Va ser amb una actuació

gratuïta de voluntariat a la Llar de la Tercera Edat de Felanitx. Davant un auditori ben ple, en Marc Rigo i en Pere Soler interpretaren per darrera vegada els seus papers de director (el director del banc) i d'Antoni Vicens (el client que demana el crèdit).

Ancorats damunt els alguers

Tornam a començar una nova temporada d'estiu i a Salvem Portocolom no li queda més remei que haver de tornar a denunciar la manca de consciència ciutadana vers la protecció del nostre medi. Dissabte horabaixa, dins el port, hi havia un bon grapat de "barcotes" amb l'àncora damunt l'alguer.

A les xarxes socials ho varen denunciar: "Així de plena va quedar la suposadament protegida praderia de posidònia de Portocolom. Com podeu veure, no hi havia mal temps a fora i el més preocupant és saber que més de vint boies de pagament eren buides. Qualcú creu que fent més caps de boies de pagament resoldrem aquesta il·legalitat?"

"També volem recordar a Ports IB

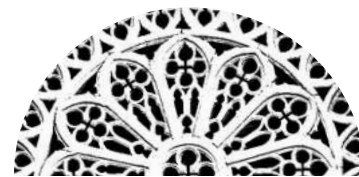
aquesta resolució. El Pla de Gestió del ZEC Portocolom, en vigor des del mes de març, a l'apartat de 'mesures' diu: 'Fins que no es disposi del resultat de l'estudi de capacitat de càrrega, queda prohibida la instal·lació de nous camps de fondeig i altres elements nàutics que comportin un increment d'embarcacions motoritzades'".

Presentació d'un llibre sobre la posidònia

Diumenge que ve, dia 11, a les 19 hores, a Sa Cova dets Ases, al Port, tindrà lloc la presentació del llibre *La cabellera de Posidó. La posidònia, pulmó mil·lenari de la Mediterrània*, d'Albert Herranz Hammer. La presentació serà a càrrec de la doctora en Ciències Marines, la felanitxera Raquel Vaquer.

AGENDA PASTORAL

◆ **DISSABTE 10.** A s'Horta, celebració de la Solemnitat del Corpus, Eucaristia a les 19 h amb el Cor parroquial. Adoració i benedicció al replà de la parròquia (no hi haurà missa diumenge 11). A Sant Alfons, a les 19 h.

◆ **DIUMENGE 11.** Solemnitat del Corpus. A Portocolom, Eucaristia a les 11 h; adoració i benedicció al replà de la Parròquia (no hi haurà missa dissabte 10). A Cas Concos, a les 18 h, Eucaristia amb el Cor parroquial; adoració i benedicció a la plaça de l'Església amb la participació de la Banda de Música (no hi haurà missa dissabte 10). A Sant Miquel, Eucaristia amb el Quintet de Son Pinar, a les 20 h; adoració i benedicció al replà de la parròquia amb la participació de la Banda de Música (no hi haurà missa al Convent dissabte 10, ni diumenge a la parròquia a les 12 h ni a Sant Salvador a les 18 h). Totes les col·lectes de les celebracions del Corpus són per a Càritas Interparroquial.

HORARI DE MISSES

◆ Parròquia de Sant Miquel

Diumenges i festius a les 9 i a les 12 h.

◆ Església de Sant Alfons

Cada dia a les 19 h.

Diumenges i festius a les 11 i a les 19 h.

◆ Convent de Sant Agustí

Dissabtes, a les 18 h.

◆ Parròquia de Portocolom

Dissabtes a les 20 h. Diumenges a les 11 h.

◆ Parròquia de Cas Concos

Dissabtes a les 18 h.

◆ Parròquia de s'Horta

Dissabtes a les 19 h. Diumenges a les 10 h.

◆ Sant Salvador

Diumenges a les 18 h.

◆ Residència Bartomeu Quetgles

Dissabtes a les 11.30 h.

VIDA SOCIAL

PRIMERA COMUNIÓ

Aquest cap de setmana varen celebrar la primera comunió, dissabte 3 al Convent de Sant Agustí, Joel González Sánchez; i diumenge 4, a l'església de Sant Miquel, Andreu i Jordi Mestre Adrover.

HISTÒRIA

500 anys de l'esquarterament de Joanot Colom

PAULA VALLBONA ▼

Dia 3 de juny a la Casa de Cultura es clausurà el cicle d'actes commemoratius del cinquè centenari de la Revolta de la Germania. La data coincidí intencionadament amb l'aniversari de la mort de Joanot Colom, líder revoltat que dia 3 de juny de 1523 fou degollat, esquarterat i el cap del qual fou penjat a les portes de la Porta Pintada de Ciutat a tall d'avís a altres possibles revoltes.

L'acte de la Casa de Cultura va ser presentat per Joan Planes, president de l'Assemblea Sobirana de Mallorca, que va introduir les intervencions de Bartomeu Mestre, *Balutxo*, com a membre de Germania 500 i investigador de Joanot Colom, el qual feu un dibuix de la vida i la figura del líder agermanat, i de Guillem Morro, doctor en Història i guionista de *Germania, silenci trencat*, que s'encarregà de desgranar les causes que portaren a la revolta de les germanies i que entronquen directament aquesta revolta amb la dels forans, que havia tengut lloc setanta anys abans.

D'ençà de l'any 2021 han estat molts els actes que s'han fet per a recordar i reivindicar la justícia de revolta de 1521: des de la lectura, dia 7 de febrer de 2021 a tots els municipis de Mallorca, del mani-

fest de *Germania*: 500 anys, passant per estudis de camp, taules rodones, exposicions temàtiques, itineraris pels indrets emblemàtics, publicacions de llibres, representacions escèniques i als distints municipis noms de places, de carrers o el nomenament, a ca nostra, de Joanot Colom com a fill predilecte de la vila.

Una de les fites més remarcables hora de valorar aquest període històric ha estat la producció i publicació del documental *Germania, silenci trencat*, un documental on diversos historiadors i investigadors reflexionen entorn dels fets de mil cinc-cents i que podeu trobar a IB3 a la carta, ja que, com destacà Planes, la gratuïtat d'aquesta documentació era un dels objectius dels qui el dugueren a terme.

Així es donaren per conclosos a la vila els actes de reconeixement a la Germania: dos anys que han servit i han de continuar servint per combatre un oblit històric que atia el mite de l'illa de la calma mentre creix la desigualtat social. Si ens lamentam davant la imatge sàdica del cap de Joanot Colom penjat de la Porta Pintada o si en reivindicam la valentia de perseguir la justícia social a ca nostra és una tria que depèn de com cadascú es relaciona amb la pròpia història i que segur que genera conseqüències.

RELIGIÓ

Creure. El pa actiu

MN. JOSEP CERDÀ TOMÀS, RECTOR ▼

"Això us escandalitza?" (Joan 6, 61). Què va dir Jesús per escandalitzar tant? Doncs, anar a Ell com el nostre Pa ver-tader i així rebre la vida eterna per mitjà d'Ell. En definitiva, cercar l'aliment que perdura. I és que potser vivim massa preocupats per subsistir i alimentar-nos en la vida purament terrenal, però sabem que algun dia morirem. Necessitam més que pa per menjar, cercam alguna cosa que posi remei a la nostra pobresa i indigència, alguna cosa que ens deixi realment plens. "No us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dona vida eterna" (6, 27). "Ells li preguntaren: com hem d'actuar per a fer les obres de Déu? Jesús respongué: que cregueu en aquell que m'ha enviat" (6, 28-29). Creure, aquesta és l'obra de Déu.

El Pare no exigeix pràctiques d'una llei, sinó més aviat la fe en el seu Fill. La paraula clau del discurs és el Pa (6, 22-71). El Pa que baixa del cel no és una cosa, sinó Algú que ens comunica vida eterna i, per rebre'l es necessita donar una passa: creure. Quan haguem dit tot el que convé dir sobre la importància dels sagraments o de les bones obres, haurem de retornar també a aquesta afirmació de Jesús: res nostre pot substituir l'elecció del Pare que ens crida a conèixer el seu Fill. Del Pare rebem una inclinació a cercar-ho tot en Jesús, mirall de Déu, en qui descobrim la seva voluntat sobre nosaltres. Jesús es fa nostre quan menjam la seva Carn en l'Eucaristia, l'expressió més forta de la nostra unió amb Déu en Crist. Però, "Com pot donar-nos aquest la seva carn per a menjar?" (6,52). Carn? Si el que necessitam és espiritual? És ver, la carn és una cosa molt terrenal, sols es justifica perquè és la de Jesús Ressuscitat i transformat per l'Esperit, i per aquest motiu dona vida.

El qui creu participa d'una realitat que no veu: Crist Ressuscitat es fa per a nosaltres aliment de vida. Pa viu vol dir actiu, és a dir, que ens transforma. És ver que no basta combregar per a ser perfectes, i que no tots els qui combreguen viuen de l'Esperit de Crist. Però el do de Déu, sigui la seva Paraula o el Cos de Crist, és una llavor molt petita que moltes vegades es perd i que no dona fruits més que en els qui hi creuen i, creient, hi perseveren. Els sagraments que rebem fan madurar en nosaltres la vida de Déu, però ho fan actuant en el més profund del nostre ser. Mentrestant, observam que, malgrat rebre els sagraments, ens

quedam amb molts de defectes, i no entenem que la verdadera transformació de la nostra persona és un aspecte que no es pot notar a simple vista. "Aquest llenguatge és molt dur. Qui és capaç d'acceptar-lo?" (6, 60). Com podien creure que el fill de Josep havia vingut de Déu? I com creurem nosaltres que necessitam l'Eucaristia, sigui en el format que sigui? Jesús ens mostra el sentit de la seva vinguda: de Déu ha vingut el qui ens comunica la mateixa vida de Déu i ens retornarà en el si del Pare.

Malgrat que, segons les aparences, la vida segueix igual o pitjor que abans, un altre món s'ha fet present. Ara l'Esperit està actuant, fent que la humanitat arribi a la seva maduresa mitjançant moltíssimes crisis i morts que preparen una resurrecció. Els oients no poden entendre i a nosaltres ens costa creure: aquesta humanitat tan irresponsable i que Déu estima; aquesta Església tan indigna, i amb la qual Déu realitza els seus desitjos; aquesta història tan desesperant que, no obstant això, prepara el banquet del Regne. Carn i sang designen, en la cultura hebrea, el món terrenal on es mouen els homes i que no poden captar el misteri de Déu. L'Eucaristia, en canvi, conté el Cos o la Carn de Jesús Ressuscitat. És realitat que transforma per l'Esperit i que actua en forma espiritual. "Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna. I nosaltres creim" (6, 68). Pere expressa fidelitat mentre molts seguidors de Jesús es fan enrere i no anaren més amb Ell. "Qui diu la gent que és el fill de Déu?" (Mateu 16, 13).

Són molts els que creuen en la Bíblia o en Jesús, i no volen escoltar les veus de l'Església que criden a la pobresa i al rebuig dels ídols. I és que hi ha poca distància entre saviesa i setciències. Déu es presta al coneixement humà, però per a conduir-nos a poc a poc amb Ell a l'àmbit diví. Per això, el savi que vol quedar-se en setciències, a Déu se li escapa de les mans. El qui se sap sempre petit en relació amb Déu és conscient que el seu saber és només un escaló en el camí d'aquesta relació. Aquest aspecte de Déu no cansa, perquè és el d'una insaciable sacietat, com diu santa Caterina de Sena: "Tu sacies l'ànima d'una manera insaciable, perquè en la teva profunditat sacies l'ànima de tal forma que sempre queda famolenca i assedegada de tu, amb el desig ansiós de veure't a tu, la Llum, en la teva mateixa llum".

OFERTA DE EMPLEO

Se busca MECÁNICO

☎ 971 58 04 59
chiletautocentro1@gmail.com

NEUMÁTICOS CHILET S.L.

www.setmanarifelanitx.cat

Segueix-nos a Facebook i Twitter

NOTÍCIES

Les festes de s'Horta, molt participades

Els participants es concentraren a la plaça de Sant Isidre

El passat cap de setmana es va posar punt final a devers tres setmanes d'actes per celebrar les festes patronals de s'Horta, unes activitats en què hi ha hagut molta participació de gent de totes les edats, tant locals com també visitants que s'han volgut sumar a fer poble.

Alguns dels darrers actes varen ser la festa Horabauxa s'Horta Jove, la Gastro-s'Horta als bars i restaurants, i també

l'anada en carro, a peu, en bicicleta o muntura des de s'Horta fins a Cala sa Nau.

Aquestes festes també han tingut el seu caire solidari. Així, a la pamboliada solidària es varen recaptar 2.960 euros, que es varen entregar a la presidenta de la Junta Local de Portocolom i s'Horta, Martina Ramis, perquè l'entitat, AECC, pugui continuar desenvolupant la seva lloable tasca.

Tallers i activitats d'educació ambiental per celebrar el Dia Mundial del Medi Ambient

Dia 5 de juny (dilluns) va ser el Dia Mundial del Medi Ambient. Per tal de conscienciar la ciutadania de la importància del medi ambient, s'han organitzat tota una sèrie d'activitats, algunes adreçades als més joves.

Dilluns, a la platja de s'Arenal i voltants es va fer una jornada de neteja de la costa amb la implicació d'una cinquantena d'alumnes de la Cooperativa Es Lledoner-Sant Alfons, un projecte de Coca-Cola anomenat "Mares circulars".

El batle i la regidora de Medi Ambient en funcions, Jaume Monserrat i Catalina Soler, respectivament, hi assistiren i varen dirigir unes paraules de conscienciació als al·lots: "El que feis avui és molt important, ja que col·laborau a mantenir

el nostre entorn net, però a classe els vostres professors també us ensenyen cada dia la importància del reciclatge i de no deixar residus on no toca. Des de l'Ajuntament agraïm la vostra dedicació, avui, Dia del Medi Ambient. Si amb aquesta diada apreneu que quan anau a un altre lloc i veis brutor on no toca ser, l'agafau i us l'endiu a tirar on toca, la societat ha guanyat perquè heu pres consciència que hem de mantenir el nostre entorn net".

L'Ajuntament col·labora amb aquesta iniciativa amb l'objectiu de sensibilitzar els més joves i que prenguin consciència que la retirada de residus és una manera de respectar el medi ambient. Des de l'any 2018 s'han fet deu accions amb la participació de 669 persones i la retirada de 128 quilos de residus, envasos lleugers, plàstics i gomes o vidre, entre d'altres.

D'altra banda, diumenge que ve, al Mercat Municipal, entre les 9 i les 13 hores, l'Ajuntament donarà a conèixer alguns consells sobre com reduir i separar els residus correctament. També es duran a terme diferents jocs d'educació ambiental perquè els més petits puguin aprendre mentre s'ho passen bé. És una activitat per celebrar i conscienciar la ciutadania que el reciclatge és l'única manera de reduir residus en el nostre entorn i que coincideix amb aquesta setmana que se celebra el Dia Mundial del Medi Ambient.

El Consell desmantella un circuit de cotxes teledirigits il·legal a foravila

L'Agència de Defensa del Territori (ADT) del Consell de Mallorca ha informat que amb la col·laboració de l'Ajuntament ha desmantellat un circuit de cotxes teledirigits que s'havia implantat sense llicència urbanística en sòl rústic, al municipi.

Aquest circuit —explica l'ADT— havia provocat nombroses queixes dels veïnats de la zona, per mor de l'elevat volum del renou provocat per la megafonia que s'utilitzava durant les curses i pel gran nombre de persones que acudi-

en a presenciar-les.

Quan l'ADT en va tenir coneixement, va "ordenar de manera immediata la suspensió de l'activitat. Avui dia [dilluns passat] la propietat ja s'ha vist obligada a desmantellar completament el circuit i les obres il·legals executades, i els terrenys han recuperat el seu estat natural", informen. No hem pogut esbrinar, però, la zona on hi havia el circuit ni si l'ADT posarà una sanció econòmica al propietari.

FOTO: ADT

Entren en vigor els nous contractes del servei de recollida de fems i de neteja

Dijous passat, primer de juny, varen entrar en vigor els nous contractes del servei de recollida de fems i de neteja viària del municipi. Cal esmentar que els han guanyat les mateixes empreses que han efectuat el servei els darrers anys; això sí, canvien les condicions i els serveis que han de prestar, i també s'han unificat en alguns aspectes per donar-hi més operativitat.

La novetat més destacada és la implementació de la recollida porta a porta de totes les fraccions, fins i tot l'orgànica, que fins ara no es recull en el municipi, fet que implicarà l'eliminació de tots els contenidors de la via pública. La recollida porta a porta no serà efectiva fins d'aquí a uns mesos, temps per informar-ne la ciutadania.

També volem esmentar que amb els nous contractes s'han millorat les condicions laborals dels treballadors, després de les reivindicacions, amb vaga inclosa, l'octubre de 2021.

L'empresa Fomento de Construcciones y Contratas (FCC) fa ara la recollida selectiva i del rebuig (que més endavant serà el porta a porta). El servei inclou la recollida dels residus domèstics generats a les llars i pels generadors singulars, la neteja i el manteniment de contenidors habilitats a les deixalleries i les àrees d'aportació vigilada, i el transport dels residus recollits a l'estació de transferència i les plantes de tractament que determinin els serveis tècnics mu-

nicipals. El contracte té una durada de sis anys, fins al 31 de maig de 2029. El preu pel servei és d'1,5 milions d'euros anuals, més IVA.

D'altra banda, Melchor Mascaró s'encarrega de la recollida dels voluminosos disseminats i de tota la neteja viària, amb baldejos als nuclis urbans del municipi; neteja després dels actes públics i festius, dels mercats setmanals, de les àrees d'aportació vigilada i de la recollida de les papereres. Aquest contracte també finalitza el 31 de maig del 2029 sense possibilitat de pròrroga, com l'anterior, amb un preu de quasi 600.000 euros anuals més IVA.

Les empreses adjudicatàries, per fer més punts a l'hora de ser triades, han ofert una sèrie de millores. En el cas de FCC, es compromet a la reducció del nivell d'emissions de CO² dels seus vehicles superior al 75 %. I en el cas de Melchor Mascaró, renovarà les papereres i farà la campanya d'educació i sensibilització ambiental en relació amb els excrements de cans.

Per acabar de completar tot el servei, queda un lot per adjudicar, el de la recollida de voluminosos i vigilància de la deixalleria, que es preveu que s'adjudiqui el setembre.

Amb l'entrada en vigor d'aquests nous contractes, des de la Sala expliquen que "és el punt d'inici d'un camí llarg i esperam que es vegi la gestió feta fins ara. El canvi en la neteja s'ha de notar".

EN RECORD DE TONI MASSOT

Aquell home que fumava puros

MARGALIDA ESTELRICH OBRADOR ▼

L'endemà que en Toni Massot va prendre la ruta del cel, com deia Miquel Bauçà, caminant per Portocolom, una flaire de puro em va envoltar; vaig mirar al meu volant i no hi vaig veure ningú, ni fumant ni sense, i se'm va fer més palesa que mai la força de la seva presència. La d'aquell home que fumava puros, amb el mocador nuat davall la camisa, a tall d'una barba frondosa, de mirada sincera i que, amb una mescla d'intel·ligència, caparrudesa, poder de convicció i mà esquerra, aconseguia allò que volia. I, com totes aquestes persones de gran carisma, que fan dels seus ideals bandera i causa per canviar el món, aquell home va anar fent vida i generant moltes adhesions i també algunes enemistats, que ell entomava amb esportivitat i somriure sorneguer.

Llavors, vaig pensar que aquell home, que col·leccionava naixements de pessebre de tot el món, els quals anava comprant durant els seus múltiples viatges, havia esdevingut una peça molt important i clau en la meua manera de fer i de viure. Els meus primers records amb ell són de quan jo era una nina de primària i ell, aquell mestre de Ciències Naturals, de veu forta i tronadora, que ens tenia una mica atemorits i que a més era el director. La gran amenaça en aquells moments era: "Aniràs al director!", i s'havia acabat la bulla.

En Massot, no sé si perquè amb aquella veu potent ens recordava els gegants de les rondalles o per si era per por de les estirades d'orella, ens imposava d'allò més. Però aquell gegant no ens volia menjar, se les veia per ensenyar-nos química inorgànica i orgànica i ens feia recitar les valències de memòria, ens deia *rossa, jefe, torero* i quan tocava aquella lliçó sobre la reproducció sexual, si rèiem, ens treia fora de classe. A més, ens pesava com una llosa la por de l'examen de 100 preguntes a finals del vuitè curs d'EGB, que s'havia fet famós entre els alumnes de Sant Alfons i que ara ja no record si el vàrem fer o no, o si al final era una llegenda urbana.

De la seva aula record la peixera i la vitrina amb fòssils. També record que una rajola del darrere de la classe tenia una taca que jo trobava que s'assemblava a en Massot, i és que hi vaig passar bastantes estonetes agenollada per parlar quan no tocava i altres entremaliadures. Tot això no hauria passat d'uns records escolars més si no hagués retrobat en Toni Massot deu anys després, quan, ja amb el títol de Magisteri, la vida em va dur de nou a l'escola, però com a mestre. Ell seguia sent director i fent classes de naturals, però la imatge d'aquell mestre que gairebé ens tenia atemorits es va difuminar i va donar pas a una nova persona que anava admirant com més l'anava coneixent. Un home entregat al cent per cent a l'escola, preocupat pels alumnes i pels mestres, enamorat de la seva feina i de la nostra llengua i cultura, engrescat sempre a em-

prendre nous projectes.

Escoltava i valorava les noves propostes i, si el convencien, no tenia cap mania de fer que tenguéssim tot el necessari per tirar-ho endavant, defensant-ho on calgués amb la seva força i convicció. I així va ser com no li va tremolar la mà quan vàrem decidir convertir una escola concertada religiosa en una cooperativa concertada amb ànim de pública, com li agradava matisar i que em va fer veure encara més la seva faceta més social i cooperativa. La nova escola va tirar endavant i, per si no n'hi havia hagut prou, la següent passa va ser comprar un terreny

“ Ell volia una escola en què els alumnes sortissin amb un nivell de cultura i coneixements de l'art notables i on l'art els envoltàs ”

i emprendre la iniciativa de fer un edifici nou. I ell va seguir, ferm, capitanejant i dirigint l'escola, la Cooperativa, el préstec, les obres del nou edifici, les relacions amb la Conselleria, sense escatimar mai una hora de feina.

A més de l'educació, era també un enamorat de l'art i sobretot de l'art contemporani i, si voleu filar més prim, dels artistes felanitxers que es van anar significant devers els anys vuitanta i més endavant, des de Bernat Sansó, Jaume Canet, Miquel Barceló, Maria Ramis, Andreu Maimó fins a Pere Banek i molts altres. I en aquestes dèries fou allà on la nostra relació es va fer més estreta. Ell volia una escola en què els alumnes sortissin amb un nivell de cultura i coneixements de l'art notables i on l'art els envoltàs, prova d'això són les litografies d'Andreu Maimó que decoren la sala de

professors, les gàrgoles de l'escola nova fetes per Jaume Canet, escultures en els racons de l'edifici, dibuixos en les parets... Sempre que havia de fer un regal solia ser quelcom provinent d'un artista felanitxer o, si més no, illenc.

Per als viatges d'estudi fèiem un quadernet i cada any encarregava la portada a un pintor felanitxer diferent. En aquesta voluntat de potenciar el caire artístic va sorgir la idea de fer una extraescolar de teatre i vàrem engegar així el Taller de Teatre des Lledoner, que va arribar a pujar 120 alumnes sobre l'escenari en un sol curs. Durant deu anys el Teatre des Lledoner va anar aixecant sobre l'escenari obres amb alumnes, a més de participar en la mostra de teatre d'estiu a Portocolom, muntatges amb la banda de música de Felanitx, etcètera. Llavors, juntament amb l'estimada i enyorada Francesca Adrover Tirado i na Maria Obrador, Pollença, i amb el costat de tot el professorat de l'escola, varen arribar els recitals poètics amb els alumnes d'ESO, obtenint un d'ells el Premi Baldiri i Reixac.

En Toni em va animar també a publicar un llibre per tal d'engrescar els mestres a incloure el teatre en les seves classes. La presentació d'aquest llibre fou a la casa de Cultura, a un costat en Toni Vicens Massot i a l'altre costat en Toni Artigues, *Claret*, qui va fer la presentació. Quina sort la meua haver pogut caminar devora aquests dos mestres, aquests dos homenots, amants de la vida, de passar gust d'existir. Dos mestres que tant m'han marcat i que ja no hi són, cap del dos. El Taller de Teatre va ser tal revulsiu per a mi, que em vaig animar a fer les proves per a entrar a l'Institut del Teatre. En Massot em va donar tot el suport i més, i es va emocionar amb mi quan vaig saber que havia superat les proves i me n'anava a Barcelona a viure el meu somni agafant quatre anys d'excedència a l'escola.

Cada vegada que venia a Barcelona quedàvem per dinar o sopar, amb ell,

amb les seves germanes i com no, amb na Maria Antònia Obrador, *na Manxa*, la seva companya de gairebé tota la vida i fins i tot, a vegades, la seva neta gran, la nineta dels seus ulls. Em duia notícies de l'escola i també qualche encàrrec: un escrit, un dibuix. Quan vaig tornar, teníem la intenció d'engegar una Escola d'Arts Escèniques sota l'hospici de la Cooperativa, però la crisi que voltava per allà el 2012 no ho va fer possible. Tot i això, heu de creure que quan em deia: "Passa quan puguis pel despatx que et vull comentar una cosa", m'entrava un neguit. No em va deixar d'impressionar mai, encara que saber que tenies la seva confiança et revestia de valor i coratge.

Llavors va venir l'època de les camisetes verdes, les preocupacions pel futur de l'escola en català i de qualitat i ens va donar tot el suport a l'hora de fer vaga i anar a les manifestacions. Poc després es va jubilar. Però la nostra relació va continuar quan el setmanari *Felanitx* va canviar de mans i es va fer una junta nova. En Massot em va cridar i em va dir: "M'agradaria que venguessis i en formassis part". I allà vaig ser i hi soc encara. I ara, que ja no hi és, no puc deixar de pensar quants projectes han quedat dins el tinter. Podria seguir escrivint i escrivint, perquè les imatges segueixen passant com en un zoòtrop. I és que en Toni Massot ha estat un d'aquells homenots felanitxers, tallats de lluna, amb un gran carisma i capacitat de treball, que va posar al servei del nostre poble l'art, la cultura i l'educació, que, juntament amb la sanitat, són els pilars d'una societat sana.

Com a poble, hem perdut una gran persona, un gran dinamitzador, però a mi m'ha fugit un referent, un amic i un gran company. A reveure, estimat guerrer, moltes gràcies per tot, moltes gràcies per tant.

AIXÒ ÉS HOLLYWOOD

GOODBYE MR. CHIPS

Totes les persones que directament o indirecta hem estat relacionades amb la cultura a la vila, hem de tenir un record bo d'Antoni Vicens, en Toni Massot, com el coneixíem. Durant anys va portar el timó del Centre de Cultura que va saber obrir a tot tipus de corrents artístics. Amb ell, l'espai de sa Font va ser un lloc de reflexió cultural.

Fa uns anys, la vida d'en Toni va fer un tomb que l'obligà a retirar-se de la vida pública. Però sens dubte que deixà rere seu un gran record.

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ

AGRAÏMENT

La família Vicens Obrador vol agrair mitjançant aquesta nota totes les mostres de condol rebudes per la tan sentida pèrdua d'Antoni Vicens Massot. Gràcies a tots.

EN RECORD DE TONI MASSOT

Toni Vicens Massot, un enamorat del cooperativisme

Toni Massot enmig, amb Enric Pozo Mas i Xavier

**ENRIC POZO MAS I XAVIER SEGUÍ GELABERT
(COOPERATIVISTES)** ▼

Sempre és complicat parlar d'una persona tan polifacètica com en Toni Vicens Massot, que va dedicar gran part de la seva vida a l'educació, la cultura, l'art i al cooperativisme.

Nosaltres només parlarem del seu compromís amb el cooperativisme, iniciat l'any 1995 quan, els propietaris del col·legi Sant Alfons, els pares teatins, decidiren tancar l'escola i, per tant, una vintena de docents se n'anaven al carrer. En Toni encapçalà el projecte de gestionar el centre a través de la fórmula cooperativa de treball associat, i així sorgeix, el 31 d'agost del 95, un nou projecte educatiu a Felanitx, on les persones i la comunitat educativa eren el més important. En Massot es va assessorar per aconseguir una fita que marcaria la seva història i la de molts de felanitxers i felanitxeres. Em recorda quan vingué a Sant Felip Neri, quan nosaltres ja dúiem quatre anys com a cooperativa, per parlar de les seves il·lusions i dels entrebancs que podria trobar i de la recerca de solucions; però ell, com que era una persona positiva i molt treballadora no escatimà esforços i aconseguí el seu objectiu: la creació de la cooperativa, passant dels dotze socis inicials als més de seixanta de l'actualitat. Amb 28 anys d'història, Es Lledoner és un referent de la part forana amb el seu compromís amb l'educació inclusiva, la formació professional, la participació democràtica, la innovació educativa i la nostra llengua com a eixos diferenciadors d'un altre tipus d'ensenyament arrelat a les perso-

nes i al territori.

Però, aquí no acaba la seva vinculació amb el cooperativisme, sinó que també va posar el seu gra, i de forma altruista, al Consell Rector de la UCTAIB (Unió de Cooperatives Illes Balears). N'arribà a ser president i hagué de lluitar per mantenir-ne l'estructura, que va viure moments molt difícils i que es varen superar. També cal ressaltar la seva implicació a potenciar la Sectorial d'Ensenyament, com a entitat que promou i defensa les peculiaritats i la forma d'entendre l'educació com a eina transformadora i diferenciada d'altres models educatius. A més, va ser un dels fundadors de la Federació de Cooperatives que aglutina totes les entitats associatives que representen les distintes fórmules cooperatives a les Illes Balears.

Però, el que volem destacar més d'en Toni és la petjada que va deixar en totes les seves actuacions, posant per damunt sempre el bé col·lectiu per davant del personal, sempre mirant el futur amb pas ferm i defensant un model on la nostra llengua, la cultura, l'educació i el cooperativisme fossin cabdals a l'hora de crear una societat més participativa i igualitària.

Les teves paraules sempre ens quedaran a la nostra memòria com ara que un món més just i cooperatiu és possible.

T'enyorarem molt, però no oblidarem tot el que ens has donat.

"Les persones oblidaran el que vas expressar, la qual cosa vas inventar, però mai oblidaran el que els vas ajudar a apreciar", Maya Angelou.

Estimat Toni

MARIA ESTELRICH MESQUIDA ▼

Ahir ens vares deixar. Ho feres de manera discreta, gairebé silenciosa, però amb la convicció que l'important quan un emprèn aquest viatge no és el que s'emporta, sinó el que deixa per als que es queden aquí, el teu llegat. És del llegat que ens has deixat del que et vull parlar.

Fores mestre de professió i, com a mestre, vares liderar la transició d'una escola d'una època, per convertir-la amb una escola adaptada als nous temps que venien, i ho feres amb el compromís de lluitar perquè la nostra llengua, la nostra cultura, el nostre territori i les nostres tradicions fossin sempre un valor imprescindible que fos respectat i estimat per tots els nins que han passat i crescut per la teva escola, respectant sempre a nousvinguts d'altres llocs i cultures, ensenyant-los que la nostra és una terra sempre d'acollida.

Fores durant anys el director del Centre Cultural de Felanitx, home sensible a l'art. No oblidarem com vares il·lustrar la societat felanitxera durant aquell temps, organitzant tants d'actes culturals, exposicions, conferències, concerts de música i projeccions, dels quals en vàrem poder gaudir tots.

Fores també el president del Consell d'Administració del Setmanari de Felanitx. Aquí et va tocar liderar una altra transició, juntament amb el nostre amic en Tomeu Pou, que també ens deixà l'any passat. Vàreu cercar la manera de

donar una continuïtat al nostre Setmanari estimat, lligant-lo a l'Obra Cultural Balear, de manera que fos un mitjà que, a través de la notícia local, transmetés cultura als ciutadans, fomentant l'ús de la nostra llengua i la divulgació de la nostra cultura.

Malauradament, fa uns anys la malaltia va arribar a la teva vida, i tu i jo ens vàrem tornar a topar. Tu, mestre de professió, juntament amb la teva companya de vida, na Maria Antònia, també mestra de professió, amb jo, infermera de professió, i esdeveniut tots dos mestres i jo esdevenç la vostra deixeblla, i puc dir que em donau, en aquesta etapa, una de les lliçons més importants que pot rebre una persona, instruint-me en disciplines com la paciència, l'acceptació, la resiliència o la compassió. I és que, Toni, no puc oblidar el teu somriure amable i la teva mirada bondadosa en totes les moltes visites que t'he fet en aquests temps.

Ja veus, Toni, no és poc el llegat que ens deixes a tots els que t'hem conegut, i ara tenim la responsabilitat de cuidar-lo i transmetre el teu amor per la nostra llengua i la nostra cultura. Només em queda expressar-te el meu agraïment infinit i dedicar-te les paraules del nostre gran poeta Miquel Costa i Llobera:

*"Amunt ànima forta! Traspassa la boirada
i arrela dins l'altura com l'arbre els penyals.
Veuràs caure a tes plantes la mar del món irada,
i tes cançons tranquil·les 'niran per la ventada
com l'au dels temporals".*

In memoriam

RAYMONDE CALBO LAFFITTE ▼

Ha mort un gran amic, en Toni Massot. Se'm fa difícil escriure aquestes línies des de l'emoció i la tristesa que m'envaïeixen. Ja sabem que l'existència s'acaba un dia, que és inevitable, però mai estam preparats per perdre una persona estimada.

Em venen a la memòria imatges i excel·lents records d'un temps compartit amb en Toni i la nostra colla, un temps de joventut on tot eren rialles i ganes de festes. Sempre fou el nostre guia a aquestes inoblidables eixides a Menorca, ell duia el "bossot" dels doblers que podíem gastar perquè estava dotat d'una gran capacitat gestora. Ho va demostrar en tots els àmbits en què va participar -i són molts- on ha deixat la seva profunda i valuosa petjada. Quantes verbenes, horabaixes de bauxa a la plaça de toros de la Macarena on sempre duia una bota de vi, festes de disfresses, d'aniversaris, de sopars a ca seva per Sant Antoni o per Sant Agustí! Era un gran conversador, una persona d'idees ben definides que defensava amb una gran passió. Es mostrava orgullós

de pertànyer a un poble com Felanitx, la seva estimada pàtria, i de donar a conèixer la seva història i el seu patrimoni. Fou un gran animador cultural per aconseguir que Felanitx fos un poble ple de vida i d'activitats. També fou una persona molt feïnera que va tenir cura del benestar de la seva família.

Sempre li vaig manifestar el meu agraïment per haver-me empena en l'aventura d'escriure. Va ser el desembre del 2016 quan per primera vegada va engrescar-me a participar en el concurs de relats breus, convocat pel Setmanari Felanitx. Des d'aleshores no he deixat d'esforçar-me per continuar en aquesta meravellosa i reconfortant aventura.

Ai las! El final de la seva vida ha estat injust i cruel. Jo vull quedar-me amb el record d'aquella persona d'empenta, plena de vida, de projectes, d'idees i conviccions que va saber defensar, d'una persona que ha dedicat molt del seu temps a Felanitx, el seu poble estimat que mai va deixar.

El teu record, Toni, sempre tindrà un lloc al meu cor.

MARÍN | GESTIÓN DE PROYECTOS
CONSTRUCCIONES | SERVICIOS INTEGRALES

www.construccionsmarin.es

c/ Marià Aguiló, 32
07200, Felanitx. Mallorca

construccionsmarin@gmail.com
T. 971 827 409 / 677 507 630

EN RECORD DE TONI MASSOT

Paraules de comiat de la UCTAIB a Antoni Vicens Massot

UNIÓ DE COOPERATIVES DE TREBALL ASSOCIAT ▼

La redacció del setmanari Felanitx ens ha ofert l'oportunitat d'escriure unes paraules de comiat a qui va ser el nostre president, Antoni Vicens, i, alhora que ens sentim molt agraïts, se'ns fa difícil trobar el to adequat i les paraules encertades, quan encara estam impactats per una notícia que no ha estat sorpresa, però ens ha deixat igualment trists.

La UCTAIB plora la pèrdua del qui fou el seu president entre els anys 2008 i 2014 i membre del consell rector de la Federació de Cooperatives fins a l'any 2018, una persona que va ser part responsable d'allò que és avui l'entitat. Els que vàrem compartir amb ell aquests anys aprenguérem el que és el cooperativisme des de dintre, afortunats de tenir un referent que, sense paternalismes, sempre va comptar amb tots i totes, sabent delegar decisions i projectes, fent del consens la seva manera de fer.

Senzill, discret, íntegre, ferm, humil i flexible, defensor de la cultura i expert en tots els vessants de l'art, durant els anys que va estar lligat a la UCTAIB es varen dur a terme nombrosos projectes que posaren la Unió de Cooperatives en el mapa de les entitats de l'economia social al nostre territori.

Abans de ser president, l'any 2006, va fundar la revista *Còdol*, editada per les cooperatives d'ensenyament, amb l'objectiu de ser la veu de les escoles cooperatives amb articles de pedagogia moderna i entrevistes a persones referents del món educatiu, així com notícies de les experiències de les nostres cooperatives d'ensenyament. *Còdol* ha anat evolucionant i avui és una revista digital que s'edita mensualment.

Durant la seva presidència es produïren els fets més significatius de la història recent de la UCTAIB: es va crear el Consell d'Economia Social l'any 2009 que afavorí la comunicació amb l'administració a través de la Direcció General de Responsabilitat Social Corporativa; es va celebrar el I Congrés d'Escoles Cooperatives a Sant Honorat, on es redactaren els trets d'identitat de les cooperatives d'ensenyament que representen una alternativa diferenciada de l'oferta educativa de les Illes Balears; es va crear la sectorial de cooperatives d'Iniciativa Social; es va inaugurar l'actual seu de la UCTAIB al carrer Sant Joaquim de Palma (2009) i la seu d'Eivissa

(2010) se celebraren les Jornades d'Escoles Cooperatives entre els anys 2008-2011, fruit de la bona comunicació amb la UIB; es va fer realitat l'Associació de Dones Cooperativistes de les Illes Balears (ADE-COOP), gràcies a la qual es redactaren els Plans d'Igualtat de cinc cooperatives; l'any 2011 va néixer la Federació de Cooperatives de les Illes Balears; el mateix 2011 la UCTAIB va fer 25 anys i es va editar una publicació que recull la història de la nostra organització, un valuós document del qual avui ens servim per recuperar la memòria que va redactar de manera impecable la nostra companya Jerònima Muñoz.

Però l'any 2011 la greu crisi econòmica va tenir fatals conseqüències per a la UCTAIB: la política econòmica del govern canvià de sobte i ens retirà el seu suport. Com a conseqüència, es varen haver d'acomiar dos treballadors i l'organització veu com es fan enrere les fites aconseguides amb anys de lluites i esforços. Lluny de rendir-se, el consell rector presidit per Antoni Vicens, convocà reunions i assemblees amb les cooperatives, i entre tots, a la manera cooperativa, aconseguírem surar en un mar d'aigües tèrboles i remogudes. Les cooperatives donaren el seu suport a les actuacions programades i gràcies a les persones voluntàries resistírem una tempesta de la qual encara en pagam les conseqüències. L'esperit de lluita i la seva convicció en els principis cooperatius d'Antoni Vicens foren vitals per a la resistència. Neix en aquest moment el projecte Amics de les Cooperatives, gràcies al qual es va mantenir el mínim d'estructura de la UCTAIB.

La memòria ens pot fallar, però no els sentiments i les emocions, que deixen petjades indelebles, com el dia que Antoni va rebre el Premi Coop. Impossible oblidar-se de les xeremies sonant a cada assemblea i en la celebració del dia del cooperativisme, de la Balanguera cantada per totes les persones assistents, de les paraules fermes i afectuoses, de la Figuera que molts de nosaltres tenim a casa, la litografia d'Andreu Maimó que encarregà Antoni Vicens per celebrar el 25è aniversari de la UCTAIB, l'assistència a les assemblees de COCETA aprofitant les estones lliures per conèixer la ciutat i la cultura de cada una. Per a ell, com a bon cooperativista, el primer sempre varen ser les persones, per això sempre procurava organitzar esde-

veniments socials on es generaren fortes amistats i complicitats, sempre amb el compromís pel cooperativisme.

Just després de fer-se pública la notícia del seu traspàs, sorgiren nombrosos relats d'anècdotes de persones que el conegueren i reberen la seva amistat. La UCTAIB acaba d'assistir a l'Assemblea General de COCETA a Madrid, i allà el seu record va ser molt present. Ens sentírem molt orgullosos de les paraules que li dedicaren al sopar i a l'assemblea.

Ara volem fer el mateix en nom de tots i totes, en nom de totes les cooperatives, volem agrair la seva companyia, per deixar-nos un record tan dolç, pel seu somriure ample i transparent, pels llibres que ens va recomanar, per les obres d'art que ens donà a conèixer, pels anys de voluntari a la UCTAIB, per creure en el cooperativisme. Perquè dins nostre tenim alguna cosa seva: una paraula, un gest, una mirada.

Adeu, estimat Toni, que els nostres vents t'acompanyin en el viatge:

*Veles i vents compliran els desigs,
fent perillous camins per la mar.
El Mestral i el Ponent veig contra ells;
Xaloc, Llevant, els volen ajudar
amb els amics, el Gregal i el Migjorn,
i pregunten junts al vent de Tramuntana
que els afavoresca amb el seu buf,
i entre tots cinc facen bo el meu retorn.
Ausiàs March*

In memoriam Es Lledoner li deu la vida

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER ▼

Després de posar fi a la seva trajectòria com a mestre, va aprendre a no veure'l travessar la porta de l'entrada, a treure i reverdir cada primavera irremeiable les noves branques, a confiar en la soca rabassuda que cerca les arrels amb el zel del qui reclama el que és seu, perquè se'n nodreix, perquè li dona la substància vital per suportar la vinguda inexcusable d'estacions més poc amables.

Antoni Vicens ha marxat dues vegades. La primera fou quan es jubilà, quan després de més de quaranta anys com a mestre, com a director, va partir tranquil i serè, amb l'orgull a les sabates, amb la melangia a la pell, amb la mirada humida fent veure que la coïtja a la veu eren només paraules indigestes, frases que es guarden per dir adeu, però s'embullen a la gola.

Mentrestant, vèiem que partia el guerrer del còmic, vèiem que partia l'artífex de la nostra més profunda essència com a escola, profeta inqüestionable que va portar el seu nom a qualsevol punt de la terra per a dignificar-lo i va posar-se al davant, sense més escuts ni cap altra arma que l'estimació que hi professava, la intel·ligència que el precedia i l'orgull de l'obra que any rere any va mantenir i va fer avançar malgrat els menyspreus o les crítiques, els mals presagis o els enemics silenciosos. Va partir qui va fer del compromís sense condició una bandera que sempre tendrem hissada a l'horitzó del seu nom.

Va aixecar cada pedra, va construir cada miracle, va lluitar cada tempesta,

va tocar totes les portes que se li tancaven, va forçar el destí perquè creia en el miracle de l'educació, perquè era un caparrut de manual, perquè no tenia barreres quan es proveïa de constància, perquè no tenia rival que li fes perdre la fe. La fe en una escola arrelada en el poble que ell tant estimava.

I nou anys després ha tornat a partir. I ara ens deixa el dolor assegut a la barana del temps que s'atura. Ha partit el fruit, la fulla, la branca, la soca del lledoner, la seva sàvia, les arrels, la terra que el va erigir.

Ha partit el capità, el qui capejava el temporal de la mar traïdora, el qui navegava les aigües tranquil·les, el qui repintava la quilla i deixava sempre a punt les veles que ara l'han ajudat a viatjar terra endins per sempre.

Ha partit i ens ha fet hereus del legat cooperativista. Va fer reviure l'escola de les cendres com l'au Fènix. Ens va empeltar l'orgull de pertànyer a un projecte democràtic respectuós amb les persones perquè elles en són l'objectiu primordial. I bé que ho sabia!

Mai no podrem agrair amb justícia la seva herència, el seu exemple com a mestre, la seva impecable estimació cap a l'escola, la seva bonhomia, el seu compromís desinteressat, els seus errors i les seves derrotes que el feren reinventar-se, el seu tarannà abocat a una cooperativa d'ensenyament que sempre tindrà el seu nom com a llinatge.

Que la terra et sigui lleu, company nostre!

**TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC
PORTES DE GARATGE
MAMPARES DE BANY. TENDALS
MOSQUITERES**

Sebastià Serra - T. 678 094 436

c/ Concepció, núm. 18. 07208, Cas Concos - aluprossc@gmail.com

EN RECORD DE TONI MASSOT

Era mestre

J. MUÑOZ

Vaig arribar abans que ell al despatx que compartíem. Feia calor, no teníem aire condicionat i enganàvem la xafogor de juliol amb un ventilador que treia més renou que fresca. Uns minuts després va entrar. Portava el manat de claus titànic que delatava la seva presència al passadís abans que no travessàs el portal. El va deixar damunt la seva taula i després del “bon dia” i el somriure entre tranquil i satisfet, vàrem fer espants de les altes temperatures. Va sortir i vaig pensar que anava a cercar un descafeïnat de la màquina a la sala de professors on només hi havia l’eco del curs tancat, el renou d’una gelera vella i la taula inusualment buida de quaderns i restes d’avaluacions ja caducades. Quan va tornar portava una cistelleta de vímet a la mà esquerra. “És per a tu, són molt dolces”. Sobre una tela de quadres *vichy*, hi havia més d’una dotzena de prunes vermelles ordenades de manera meticulosa seguint algun patró invisible. No tenien cap fulla ni una ni restes de la terra o signes d’insectes llépols. Les havia netejades d’una en una, les havia col·locades com si fossin una escultura i feia que aquella cistelleta semblàs una obra d’art.

Li encantava passar els horabaixes a sa Coma, traginant encuriosit entre arbres fruitals i algun conreu i no per fer de pagès, que no ho era gens; per treballar la terra ja tenia mitger quan el necessitava. Preferia recol·lectar estones per posar-se a llegir a l’ombra, ben enfora de la piscina perquè, malgrat les altes temperatures, era un fredolec declarat i això d’estar en remull no formava part dels seus quefers; consentia que les hores passassin només entre pàgines que l’absorbien o ordenant i posant al dia les seves múltiples col·leccions o decorant la vella possessió de pedra heretada amb un gust i una meticulositat exquisides. Aquestes eren també unes de les seves passions i hi posava tant d’esment com a la cistella de prunes, com a tot el que

feia. Cuidava els detalls petits i perfeccionava els moments.

Jo no vaig ésser alumna seva.

El primer pic que el vaig veure va ser a l’escola de Sant Alfons fa vint-i-cinc anys quan vaig anar a una entrevista de feina. En aquell moment s’estava preparant la implantació de l’ESO i jo acabava de sortir de la facultat. Era l’hora del pati i quan vaig entrar em va envestir el renou estrident i insuportable de tota l’al·lotea. Quan em dirigia a la sala de professors per demanar per ell, va sortir sobtadament i per damunt del meu cap va frotar un crit per renyar a un bergantell que pegava amb la pilota a les vidrires de l’entrada. Després del terratrèmol em va mirar i amb una rialla tranquil·la de tota la cara que mostrava les dents em va convidar a passar al seu despatx ovalat. Damunt la seva taula tenia fotografies de família (vaig suposar), carpetes amuntegades des d’on sortien fulls de tota casta, un obridor de cartes i un joc de tinter que no tenia indicis d’haver-se emprat mai. Tot estava ordenat. A la paret de darrere del seu escriptori hi havia penjada una fotografia immensa de la Mare de Déu de Sant Salvador. Estava molt nerviosa, aquell senyor a qui havia vist només un pic mai xerrant amb mon pare en una celebració mesos enrere tenia una veu de freqüència baixa, robusta, profunda, però et mirava a la cara i estudiava amb meticulositat els gestos sense dissimular. Em va fer parlar una bona estona i semblava que li importava tot el que deia. Et feia sentir que la cadira era còmoda, que la humitat de la sala no era important, diria que fins i tot el meu currículum (tan breu, tan poc meritós i tan estrictament igual a molts altres) no era el que més li interessava. I és que en Toni sempre mirava més enllà, però jo encara no ho sabia.

Aviat vaig entendre que l’essència d’aquella escola tenia el seu perfum, que la dirigia entre contradiccions socials no sempre coherents amb la política interna i idees molt progressistes no sempre enteses de portes cap a fora. Traçava la línia d’unió entre la tradició impertorbable, els costums més arrelats i cercava la simbiosi entre les noves tendències, l’escola més innovadora i els mètodes que fossin més productius per arribar a tot l’alumnat. I davant la voràgine dels corrents educatius, l’alternança de les lleis i els experiments dels governs canviants, sempre deia que res no era nou, que només barataven el nom a maneres d’ensenyar a peu d’aula. I treia del calaix documents esgrogueïts de raons o s’acostava al seu prestatge i agafava un llibre carregat de polsim i l’obria per cercar paràgrafs perduts, però intuïts per la seva memòria prodigiosa. “Tot està inventat”, i ho deia entre molest i orgullós, entre ofès perquè posassin en dubte la seva praxi i satisfet de demostrar que ser mestre és més que fer programacions

experimentals.

Era mestre. Va néixer per ser un home amant de l’art, un humanista convençut, un polític d’idees esquerranes, però conservador i transmissor del legat cultural del seu poble com a quelcom sagrat. Va ser contestatari i revolucionari davant els atacs a la llengua catalana, però era mestre. On anava era mestre, darrere el que feia era mestre. Perquè l’aula era el seu punt de partida, la seva més genuïna definició adherida a la seva bonhomia incontestable. Entrava a l’aula i l’omplia. Exigent amb l’ordre, passava llista des dels llinatges (deia que els noms li fugien del cap), sabia a primer cop d’ull qui era el *torero* del grup, el de més possibilitats, l’espavilat i la nina més aplicada, i demanava qui era son pare o sa mare quan encara la diversitat ho permetia. Exigia l’aprenentatge amb els seus mètodes tradicionals. Sí o sí acabava el llibre de Ciències Naturals i esgotava la paciència de molts, ben segur. També tenia el geni curt i descarregava sobre qui fos amb pocs miraments i feia esclatar el *big bang* i l’aula emmudia. Era mestre i just amenaçava a vegades amb l’ombra del setembre quan encara existia, però tenia després aquell punt de

“

Traçava la línia d’unió entre la tradició impertorbable, els costums més arrelats i cercava la simbiosi entre les noves tendències, l’escola més innovadora i els mètodes que fossin més productius per arribar a tot l’alumnat”

retorn quan refredava i sentia llàstima per aquell jove que, tanmateix, aniria a fer de picapedrer o de fontaner o feines de foravila i no volia amargar-li la vida. I retrocedia perquè era així de noble, així d’humà, així d’imperfecte.

Era mestre, en *don Toni*. Quan els teatins varen decidir tancar la seva escola, ell va ser qui va cercar com mantenir-la viva. Moltes vegades em va contar les quinònies d’aquells dies, la pena que passaren per trobar la manera de sobreviure, per continuar el legat centenari de la institució. La fórmula cooperativa albirà la solució. I es va convertir en ✨

IV CAMPUS DE MÚSICA CREATIVA A JAZZ DE MAR

DEL 3 AL 6 DE JULIOL

DIRIGIT A NINS I NINES INSTRUMENTISTES DE 7 A 18 ANYS

(vents, cordes, bateristes, cantants, pianistes, etc.)

DE 10 A 17:30H
CEIP S'ALGAR DE PORTOCOLOM
+ CONCERT
CLOENDA DIA 6 A LES 20H

NOU GRUP PER A ADULTS!

+ INFO I INSCRIPCONS* AQUÍ

* Inscripcions obertes de l'1 al 20 de juny
* Descomptes per a germans

Organitza: A JAZZ DE MAR

EN RECORD DE TONI MASSOT

✦ mestre director d'una escola i president de la cooperativa d'ensenyament Es Lledoner. "On vas sempre fas de president, has pres nou ofici", i ell se'n reia, d'ell mateix, sense afegir paraula, em mirava per damunt de les ulleres i potser em canviava de tema o deixava que el silenci viatjés entre nosaltres.

La cooperativa va ser el seu gran projecte, també el nostre, sens dubte. I la va fer créixer. I ens va fer créixer i avui som qui som perquè ell tenia aquell coratge d'imaginar de peus a terra, aquella facultat d'organitzar confiant en la bona llavor de l'equip, aquella intuïció d'endevinar el futur o d'atreure'l, aquella facilitat per donar per fet que havia d'anar bé i enfocar-se amb passió i ordre, tempraça i calculant cada passa com si fos un credo. I ens emportava al seu terreny i les seves idees eres les nostres després de passar per filtres de discussions que sempre volia guanyar o que acceptava modificar perquè, al cap i a la fi, era un home d'arrels democràtiques per damunt de tot. I li costava; qui el coneixia ho sap. Agafava un cap de fil i esgotava les opcions, i si no sabia perdre, en va aprendre. I retreia, molest i sense cap mania, sempre que fes falta allò que no era del seu gust, però sí de la majoria.

Vàrem compartir milers d'hores al despatx, camins a Ciutat, a qualsevol indret de Mallorca per anar a reunions de tota casta, a conferències, a esdeveniments d'altres escoles cooperatives, viatges per portar i explicar la nostra experiència com a escola, a Conselleria per discutir o reclamar el nostre tarannà diferent d'altres escoles concertades. Una d'aquelles sortides que férem va ser un dissabte de pluja cap a Sencelles a unes jornades d'educació infantil. Jo portava el cotxe. De camí on fos, sempre teníem converses intenses: de la família, de la darrera exposició que havia vist, del consell del metge per a les seves pedres a la vesícula, criticàvem el món amb confiança, qui sap quantes hores robàrem al rellotge i arribàvem al destí com si res. El vespre d'abans em va cridar. Jo només havia de parlar de la nostra experiència com a escoleta autoritzada. Després de sopar em vaig fer un esquema a llapis en un tros de paper que vaig trobar per damunt la taula. Tanmateix, havia de ser una xerrada, un debat informal. I bé que em va enganar. Gent vinguda d'arreu d'Espanya, tothom amb presentacions acurades, amb una professionalitat espantosa. Me'l vaig mirar presa del pànic i em va riure. "Jo només tinc quatre retxes! Com vols que...?" No em va deixar xerrar. "Ho faràs beníssim!" Darrere la taula envoltada de ponents el vaig maleir. La veritat és que tot va sortir bé, i després de la taquicàrdia del debut li vaig perdonar el mal moment quan es va acostar: "Veus? T'has lluit!" Sabia com fer-te sentir bé i com compondre-ho tot. Però no era amic d'afalacs, ni de fer-los ni de rebre'ls. Els mesurava molt, sabies que realment alguna cosa li agradava perquè era sincer. També ho era al contrari i no tenia arrugues per amollar-ho amb elegància. O sense ella, tot depenia del moment. Era directe i podia anar a matar si s'ho proposava.

Vaig conèixer el mestre fora de l'escola. Estrictament puntual, quan es ficava dintre del cotxe componia metòdic l'abric o l'americana al seient del darrere. S'havia dutxat perquè deia que feia olor d'escola i no se li hagués ocorregut mai portar la mateixa camisa o el jersei de coll pujat que havia duit al matí. Es posava un perfum bo, ben triat, que al cap d'una estona se suavitzava. Tenia una col·lecció de rellotges de diferents estils i els baratava segons anàs vestit. I la bufanda mai no faltava en aquella indumentària perquè el coll era el seu punt feble i tenia bo de fer agafar una faringitis que curava amb dosis de Clamoxil que s'automedicava. Estava convençut que tot eren infeccions i abans no fos tard valia més atacar el problema d'arrel.

La seva elegància era més que tot això. En qualsevol esdeveniment era detallista, escoltava la gent, mantenia el gest si feia falta i pensava abans de parlar. Tothom l'enrevoltava, seduïa amb el seu magnetisme natural, no passava mai desapercebut perquè li encantava participar en totes les convocatòries, analitzava els contrincants si en tenia, intercanviava parers amb gent a qui apreciava o amb qui eren confessament contraris. Xerrava sempre amb un coneixement de causa que aborronava, no tenia contrincant que el deixàs fora de joc mai perquè l'experiència és un grau, la passió un motor i ell era una potent mescla de tot plegat.

Ara que l'enyor amb tota la força que té la meua paraula feble, ara que escric per acomiadar-me'n, sent que som tan poca cosa davant aquell immens home, que és un atreviment voler fer meu el dolor de l'absència tan cruel i dura. Sent que em plora la memòria, que les frases que em surten van plenes de síl·labes insuficients. Sent que les converses nostres em fugen, que el camí que el destí ens va fer compartir a mitges es bifurca cap al silenci punxant, cap a la resignació del no retorn, cap al buit visceral dels braços orfes del seu nom.

Em queda tot el que vaig aprendre d'ell, d'aquell home que semblava infinit. Em quedo amb el seu patiment dels darrers anys que ell somniava passar d'una altra manera. Amb la injustícia del destí, amb els designis d'un Déu que no som capaç d'entendre.

Jo no vaig ésser alumna seva.

Però ell sí que va ser el meu millor i estimat mestre.

Avui, 8 de juny, en Toni hauria complit 74 anys.

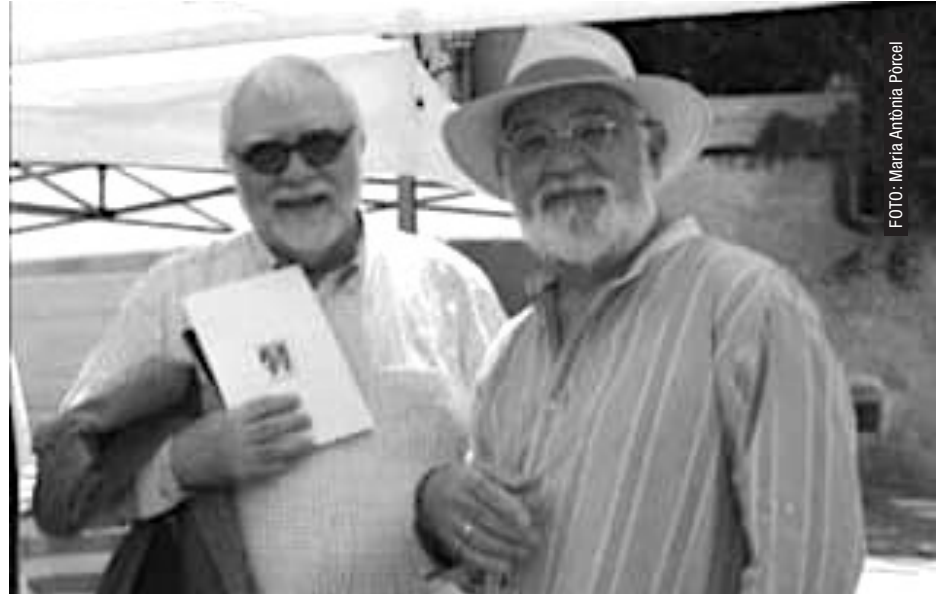

www.fincasajuan.com
Desde 1973

¿Quieres vender o alquilar una propiedad?
Nosotros te ayudamos de manera rápida y segura.

Tel. 626 251 647
fincas.ajuan@gmail.com

A reveure, Massot!

GABRIEL MESTRE OLIVER

▼ Benvolgut, crec que entre tu i jo ens podem estalviar els formalismes: d'Antonis Vicens n'hi ha una partida al poble, però les persones singulars necessiten un nom també singular, potser per això, tu sempre has estat i encara ets "en Massot", almenys així t'he conegut jo. I quant temps fa que ens coneixem, Massot? Si no em traeix la memòria, ja coincidírem fa devers setanta anys a l'escola de les monges de la Caritat al carrer del Call, et recordes d'aquells "baveros" blancs? Després, amb set anys, jo vaig anar a l'escolania i tu crec que anares a la Graduada, però aviat ens tornàrem a trobar al Laboral, quan teníem deu anys; en aquella època no s'estilava que els cursos escolars es regissin pels anys naturals, més tost per l'edat que teníem quan començava el curs. Com saps, ho dic per als lectors, tant tu com jo som de l'anyada del 49, tu del juny i jo del març; per això en el mes de juny del 59 jo ja havia complit els deu anys i podia fer l'examen d'ingrés al batxiller, mentre tu hagueres d'esperar l'any següent. El mateix va succeir quan vam ingressar a la Normal, l'Escola de Magisteri per a aquells que ignoren els termes del segle passat. Compartíem escola, corredors i pati, tot i que tu anaves un curs per darrere meu. A més, i això reforçà la nostra amistat, compartíem també habitació a la pensió Jaume, juntament amb en Pere Cosmet. Aquella habitació, coneguda aleshores com "la dels felanitxers", es convertia sovint en el centre d'unes animades tertúlies, a les quals acudien la resta d'estudiants de magisteri de la part forana que s'hostatjaven en aquella pensió del carrer de Fra Lluís Jaume Ballester. Unes tertúlies on es parlava de tot: de filosofia, de cinema, de política i fins i tot, de dones i al·lotes (amb disset anys la testosterona anava fora corda); també record que no estàvem quasi mai d'acord, tu i jo, ni tan sols quan parlàvem de dones: si jo feia apologia de les més tendres, tu et decantaves per les més madures, o viceversa, quasi sempre segons la darrera visió fugaç que havíem tingut pels carrers de Ciutat. Del que no discutírem mai, fou de futbol, ni a tu ni a mi ens interessava l'assumpte, tot i que a la

tertúlia hi havia una colla de montuïrers, i un de Muro, que en sabien la prima.

Mentrestant, tornàvem a la vila els caps de setmana i per les vacances, i ja començaven a fer coses. Tu n'eres el capdavanter. La teva capacitat de lideratge bé la voldrien aquests polítics d'avui. Tot i la nostra filia esquerranosa incipient, utilitzàvem l'OJE (de camises blaves i boines vermelles) com a plataforma per treure endavant els nostres projectes de dinamització cultural. Supòs que recordes com organitzàvem les cavalcades dels Reis d'Orient, en una època en què l'aportació municipal era tan minsa que havíem d'organitzar festivals i rifes per poder fer front a les despeses imprescindibles, com les torxes dels patges o una capa nova per al rei Baltasar.

Després la vida ens continuà portant per camins paral·lels, ambdós ens decidírem per l'ensenyament privat, tu romangueres a Felanitx amb els frares teatins i jo a Manacor amb els de baverall. Tu arribares a director i més tard, fores l'ànima de la creació de la cooperativa Es Lledoner. Jo en quaranta anys no vaig pujar cap graó, el meu perfil sembla que no era el d'un educador cristià, i a La Salle, si no ets de missa i comunió diària, no fas carrera. Llavors, en les primeres eleccions municipals posteriors al franquisme vas entrar a l'Ajuntament amb la Candidatura Democràtica Independent, que liderava Miquel Riera. Vàreu aconseguir cinc regidors en aquell any estrany en què el PSOE no es va presentar, i la majoria absoluta i la batlia foren per a Pere Mesquida i el seu partit, l'estatal UCD d'Adolfo Suárez. La següent convocatòria, ja amb presència socialista, suposa un gran esclat per a la CDI que passà de cinc, a un sol regidor. Més endavant et tornares a presentar, amb el PSOE, però els resultats tampoc us foren favorables, tu mateix em comentares que t'havies presentat per poder fer feina, que estar a l'oposició era per a gent més jove i estimaves més presentar la dimissió.

Que tu estaves fet per fer feina i no per encalenticar una cadira de la plenària ja ho havies demostrat amb escriure amb la

teva tasca al front del Centre Cultural, del qual en fores el primer director i l'impulsor més gran. Record molt bé aquest episodi: el casal de Can Proenç, convertit en Casa de Cultura, acabava de ser restaurat i era necessària una entitat dinamitzadora de la cultura local. La regidora de Cultura era aleshores Catalina Picó, del PP, que tingué l'encert de no voler polititzar la cultura. Jo pensava que era una bona ocasió per donar veu a les entitats i als activistes culturals del poble, però la regidora Picó decidí nomenar-te sense consultar la gent de la cultura. Això provocà un dur article meu a *Ultima Hora* en el qual, sense qüestionar el teu nomenament, em mostrava contrari a la manera com s'havia fet. Tu vingueres a ca nostra per explicar-me que estaves decidit a crear un consell assessor en el qual havien d'estar representats tots els sectors de la cultura local i, al mateix temps, em proposares fer part d'aquest consell. Foren potser els anys més fecunds per a la cultura local, gràcies a les teves arts d'organitzador i de gestor, i d'això en són testimoni les magnífiques memòries que preparaves cada any. Van passar una partida d'anys fins que un ajuntament del PP decidí polititzar el Centre Cultural creant un consell integrat per representants de cada partit polític, massa sovint ignorants de la realitat cultural del municipi. Record l'anècdota de la darrera reunió que haguérem de fer al saló d'actes perquè la Casa de Cultura estava ocupada pel president Matas i el seu seguici, de visita oficial a Felanitx. Aquella ocasió, que segur molts encara recorden, quan un gran grup de manifestants es concentrà a la plaça de Santa Margalida i el president corrupte (ja ho era, corrupte, però encara no s'havia provat) hagué de sortir escortat per la guàrdia pretoriana enviada per Catalina Cirer.

Després, mantinguérem la nostra vella amistat, i les nostres diferents opinions, mantingudes en dilatades sobretaules. També et dec el disseny del catàleg de l'exposició "Tocarmare", amb diferència, el millor catàleg que tenc. Tu fores, en la teva època com a director del setmanari *Felanitx* (mira si n'has arribades a fer de coses, Toni) qui em va convèncer per escriure la secció "Carta oberta", que ja fa més de vuit anys que es manté activa.

He d'anar acabant. I no vull que aquest article sigui un comiat. No. Com hem discutit algunes vegades, tu saps que jo som creient en la vida ultraterrenal, la dels antics grecs, i crec que algun dia ens hem de trobar als Camps Elisis i podrem continuar les converses que duim enrere. A reveure, Massot!

ES VENEN A FELANITX

- Casa planta baixa amb corral al c/ Mar.
- Casa planta baixa amb portassa al c/ Roca d'en Boira.
- Casa planta baixa amb portassa i pati a la plaça Peralada.
- Solar amb projecte al passeig d'Ernest Mestre.

INFORMACIÓ 627 404 245

CARTES

Cartes a la redacció

Les cartes i les fotodenúncies a aquesta redacció no són assumides ni compartides per la direcció. Per ser publicades és imprescindible que vagin acompanyades del nom complet de l'autor, així com d'una còpia del DNI (ambdues cares), l'adreça i un núm. de telèfon de contacte. Han de tenir un màxim de 300 paraules.

LES FALSES PROMESSES

El Partit Popular no es cansa de repetir que si pot comandar a la Sala, abaixarà el que els ciutadans pagam a l'Ajuntament: el que pagam per fer obra, l'impost sobre les cases, etc. No ho cregueu. Han governat tres anys i no han abaixat res. Encara més, si minven els ingressos, com podran fer tot el que prometen en els programes que han repartit durant aquest mes?

El mes d'octubre del 2007, el setmanari anunciava que, essent la batlessa na Soler, l'Ajuntament va pujar un 25 % l'impost que pagam sobre les cases, el 18 % el que pagàvem per fer obra, un 20 % per la recollida dels fems, un 93 % per les llicències d'obres i un 23 % pels vehicles. El que diuen els populars de Felanitx és el mateix que predica al PP nacional, i jo dic: si abaixen els impostos, sobretot als qui en paguen més, que són els més rics, com podrem mantenir la sanitat, l'educació dels nostres al·lots, les pensions dels més vells? Els qui tenen més doblers no tendran cap problema, acudirán, pagant, a la sanitat privada, als centres d'ensenyament més o manco internacionals i a les residències que no podrem pagar els qui no formam part d'aquest grup privilegiat ● Llorenç

EL CRÍTIC D'ESQUERRES

El pacte de progrés va acabar quan el batle actual, amb l'assistència d'un trànsfuga, va rompre l'acord a què havien arribat els socialistes, el Bloc i el PI l'any 2019. El batle havia de continuar a la batlia dos anys més i el candidat socialista havia d'ésser el batle els dos anys següents.

Aquesta és la realitat, senyor «crític d'esquerres», autor d'una carta que vàreu publicar la setmana passada. Deia que en Duarte es va comportar amb supèrbia i es va atribuir el paper de víctima. Realment, ¿qui va ésser la víctima d'una operació bruta del PI que, naturalment, va comptar amb la col·laboració del PP, que, en una altra ocasió, ja va arribar a la batlia en una operació prèvia de compravenda?

Em sembla també estúpida la referència que fa a na Caterina Ramon, que en moments poc favorables al seu partit, es va fer càrrec d'organitzar i presentar

una candidatura encara que el vent no bufàs a favor seu. Encara més, no té res a dir respecte del batle actual i del PI que, després de cinc anys d'ocupar la batlia, ha perdut 273 votants i que, només gràcies al senyor D'Hont, conserva els dos regidors ● Joan

EL PI

Resulta curiós que cap analista local faci esment que El PI, el partit del batle, hagi tret pitjor resultat que a les eleccions del 2019. Jaume Monserrat, que s'ha presentat a tres eleccions, ha estat batle en dues d'elles i ha tingut la batlia cinc anys, tot i ser el partit menys votat, ha estat incapaç de

rendibilitzar aquest fet. Per molt que es vulguin construir majories fora de les urnes, governant els perdedors amb trànsfuges o sense ells, convindria que els ideòlegs del PI local fessin una reflexió sobre la persona que n'ostenta el lideratge. Que un partit que ha estat la clau perquè tant esquerres com dretes governin a Felanitx perdi vots en cada terreny electoral que es presenta, vol dir que el seu líder no estira. Fins i tot, en Jaume ha perdut el Consell de Mallorca, on anava de tercer i el PI sols han tret dos seients.

Sent ell el batle, el nivell d'exigència de vots hauria d'haver estat major per al seu partit; en canvi, es conformen en les sobres que li ha deixat el PP ● Miquel

Amb detector de metalls a s'Arenal

Sovint veim un home dins l'aigua, a s'Arenal del Port, amb un detector de metalls. És una activitat il·legal, ja que la zona és un jaciment arqueològic i està prohibit per Llei ● Joan

**Blue
sushi
& drinks.**

A partir de dimecres 7 de juny

**NOVA OFERTA GASTRONÒMICA
A PORTOCOLOM**

**Àmplia carta de còctels i gin premium,
sushi i molt més**

Fes la teva reserva i beneficia't
d'un 15 % de descompte
(només amb reserva fins diumenge 11 de juny)

Obert de 18 a 2.00 h (dimarts tancat)
Reserves: t. 971825323

Cristòfol Colom, 5 Portocolom.

ESPORTS

Tribuna de Gol

Per Sebastià Oliver

PREFERENT

Amb un peu i mig a Tercera Divisió

CE Cardassar
CE Felanitx

1-2

Els èxits s'aconsegueixen en els partits claus i això va fer el Felanitx, guanyar el partit que tocava. En Es Moletor els dos equips es jugaven la temporada: si el Cardassar guanyava era nou equip de Tercera, un empat ho deixava difícil però no impossible per als felanitxers, i un triomf de l'equip de Cosme Andreu Monserrat significava tenir a l'avant l'ascens en la darrera jornada. A Sant Llorenç els felanitxers s'avançaren en la segona part amb la diana de Carlos González, mentre els llorencins empataren deu minuts després. Quan semblava que la igualada seria definitiva, a sis minuts per al final arriba l'acció decisiva, penal a favor del Felanitx, que llença Adrián Hernández i transforma l'1-2 definitiu.

A les portes del darrer partit, el conjunt de Cosme Andreu Monserrat passa a la segona plaça que dona l'ascens, sumant ara 14 punts, per 13 el Rotlet Molinar i 12 el Cardassar. Diumenge, a les 12 h del migdia, en Es Torrentó Mariona Caldentey Oliver, i davant l'Arenal, és el dia i el partit. Una victòria significa l'ascens sense dependre d'altres resultats, i a aquest objectiu s'ha d'anar des del primer minut. Un camp ben ple d'aficionats felanitxers faran volar l'equip cap a Tercera Divisió.

Bon triomf de comiat

CE s'Horta
CE Murer

3-1

Darrer partit de la temporada a Sa Lleona, i el S'Horta el va cloure amb una victòria davant els murencs. Bernat Muntaner, Francisco Pardo (2) varen definir un encontre que els hortarrins dominaren de principi, sumant tres punts que els deixen amb 47 en la cinquena posició, precisament amb els mateixos que té el Murer. En la darrera jornada el conjunt d'Andrés Troya visita el terreny de na Capitana de Petra, serà el diumenge a les 18.30 h i els petrers són els líders del grup, amb 52 punts.

BÀSQUET

El Sènior femení, a la final

Cap de setmana de moltes emocions i esperat amb moltes ganes per a tota la família del Club Bàsquet Joan Capó en general i pels equips Sènior femení, Sènior masculí Insular i Júnior femení en particular.

Era cap de setmana de Final A 4, on estava en joc pels tres equips accedir a les finals de les seves competicions. Les notes positives foren les victòries del Sènior femení i Júnior femení a les semifinals divendres a Felanitx en un Guillem Timoner ple fins a la bandera, tot i que el Júnior femení va caure a la final el mateix diumenge a la pista de les primeres classificades.

Per la seva part, el Sènior masculí de Lliga Insular afrontava un partit molt exigent a la pista d'Agora Portals per intentar accedir a la final que, al final, no va poder ser amb derrota a la pròrroga.

CATEGORIA MINI
Darrers partits de la temporada per al **Mini femení Iforavila - Mallorca House Rent** i penúltim per al **Mini masculí B Iforavila**.

L'equip femení entrenat per Catalina Rigo va sumar la victòria en el darrer desplaçament a la llunyana pista de Sóller davant el Joventut Mariana en un bon partit per tancar una temporada amb nota. (44-58)

Per la seva part, l'equip de Pere Mascarió va caure a la pista d'un més físic CB Campos en una nova demostració d'esforç i lluita pels nins de Felanitx.

CATEGORIA INFANTIL
Darrer partit a casa de l'equip **Infantil masculí Iforavila - Enersib SL a Felanitx** davant el CB Andratx, líders intractables de la Lliga Preferent. Partit dominant en tot moment pels andritxols que posaren damunt la pista una exhibició de bàsquet que poc pogueren rebatre els nostres nins. Tot i això, bones sensacions pels nins de Marc Hernández i Manolo García que no dilueix la gran feina que han fet durant tota la temporada. (22-73)

L'equip **Infantil femení B Iforavila - Trànsfers Nicolau** va caure a la seva darrera visita de la temporada a la pista del Bàsquet Sineu. L'equip del Pla de Mallorca va dominar en tot moment en el marcador, però les nines de Neus Pou no es donaren per vençudes en cap moment i veneren molt cara la derrota. (43-22)

CATEGORIA CADET
Doble jornada per l'equip **Cadet masculí B Iforavila - Accés Balear**. Dijous visitaren la pista del Bàsquet Calvià en un partit que es va complir amb el pas dels minuts per decisions externes al joc. Al final, l'equip sumà una victòria de prestigi en una pista complicada. (53-56)

Diumenge jugaren el darrer partit de la fase regular a Felanitx davant els companys del Bàsquet Artà en un partit on tornaren a mostrar tot el potencial ofensiu que tenen a més de desplegar un joc molt dinàmic i entretingut. (99-45)

L'equip júnior femení, subcampiones de la lliga preferent

Doble jornada i doble victòria per acabar d'assegurar la primera plaça del seu grup i el factor pista per la Final A 4 del proper cap de setmana del 17 i 18 de juny.

El **Cadet femení Iforavila - KM Grup** va caure a la seva visita a l'UGUI Arena de CB La Salle Palma. Les nines entrenades per Antoni Maimó no ens deixen de sorprendre en aquest tram final de temporada i lluitaren per la victòria en un partit de màxima igualtat que es va decidir a la pròrroga. Al final, les ciutadanes, molt més encertades al temps extra, deixaren la victòria a casa tot i la lluita intensa de les nostres nines. (70-61)

FINAL A 4 - JÚNIOR FEMENÍ

Cap de setmana molt esperat i intens per a les nines del **Júnior femení Iforavila - Ramaders Agrupats**. S'havien guanyat el dret a disputar-la i tenien el factor pista pel primer partit de semifinals.

nals.

Divendres capvespre el Guillem Timoner es va vestir de gala per animar a les nines de l'entrenador santanyiner Maxime davant el Joventut Mariana.

Partit dominat durant els 40 minuts davant un equip molt intens i molt tancat en defensa. Al final, l'encert exterior i el ritme ofensiu decantaren la balança cap a les nines de blau-cel i pogueren certificar la classificació per la final de diumenge a Sa Indioteria. (47-30)

Diumenge era el gran dia, les nines s'havien guanyat estar a la final només 48 hores abans i prepararen el partit amb moltes ganes i molta motivació. La fita era complicada, jugar a casa de les primeres classificades, CB Sa Indioteria.

El partit va començar amb intercanvi de cistelles, però a poc a poc les ciutadanes obrien una petita diferència que les nostres no pogueren acabar de retallar

Serveis Funeraris

Llar d'estels

659 140 296 (24 hores)

EL CLUB NÀUTIC PORTOCOLOM
organitza la tercera edició de la regata, classe RI:

ESCOLA DE VELA CLUB NÀUTIC PORTOCOLOM

Dissabte dia 10 de juny, a les 15.30 h, les proximitats de la badia del **Club Nàutic**.
Després de la regata es farà l'entrega de premis al moll gran.

ESPORTS

amb el pas dels minuts, tot i la lluita i l'esforç posat damunt la pista.

Al final, derrota a la final amb la sensació d'haver fet una bona temporada; d'haver fet una bona feina i d'haver lluitat fins al darrer segon. (57-48)

FINALA 4 - SÈNIOR MASCULÍ

El **Sènior masculí Iforavila - Const. Hlg** de Sebastià Adrover afrontava un partit a tot o res a la difícil pista de Portals Nous, on estava en joc passar a la gran final del seu grup de Lliga Insular.

L'equip s'havia conscienciat per afrontar aquest partit amb garanties, amb un gran pla de partit i amb tots els jugadors extra motivats.

De fet, el pla de partit va funcionar durant 35 minuts, durant els quals els nostres jugadors dominaren quasi tots els aspectes del joc, anaren sempre per davant en el marcador i amb motiu. En els darrers instants del darrer període, l'equip visitant va saber gestionar millor el joc i castigar les errades dels nostres jugadors per capgirar la diferència i enviar el partit a la pròrroga.

En els 5 minuts extres, l'equip calviàner es va mostrar més encertat i va aprofitar-se del gran desgast físic dels nostres jugadors per endur-se'n finalment la victòria.

Acaba la temporada del Sènior Insular aquí, amb la sensació d'haver fet una gran feina i d'haver creat una família dins i fora la pista.

Enhorabona, jugadors, i enhorabona Tià. Toca descansar!

FINALA 4 - SÈNIOR FEMENÍ

Era el plat fort de la jornada i tothom ho sabia. L'equip **Sènior femení Iforavila - Àrids i Serveis Gravera Can Alou** s'havia preparat amb molt d'esforç per afrontar el complicat partit de semifinals davant el CB Sa Indioteria, tercer classificat de la lliga.

Un Guillem Timoner ple a vessar, una afició que va animar fins al darrer segon i un autèntic partidàs de les jugadores d'Antoni Aulí.

La sortida en tromba de les locals amb un parcial de 20-2 decantava moltíssim la balança per intentar aconseguir la victòria, i és que l'equip s'ho va deixar tot dins la pista: ràpids contraatacs, moviment de pilota i una defensa espectacular per deixar les visitants amb només 2 punts els primers 10 minuts i els ànims molt tocats.

A partir d'aquí l'equip va saber gestionar la diferència en el marcador per controlar el partit la resta de minuts i sumar una victòria que classifica l'equip,enguany sí, per a la gran final de la Lliga Insular, una final que es disputarà el proper cap de setmana del 17 i 18 de juny i on hi haurà en joc el títol de campiones de Lliga Insular i una plaça per a la pròxima temporada a la màxima competició autonòmica, la Lliga Balear ● 1,2,3 Conyac

JUDO

Campionat d'Espanya de Judo Kates 2023

Diumenge 4 de juny es va celebrar el Campionat de Judo Kates 2023 al Polideportivo Municipal de Villaviciosa de Odón Francisco Varcarcel (Madrid). Sis judokes de la Sala de Judo Felanitx han participat en aquesta competició nacional: Miquel Àngel Vicens i Antoni Vicens amb el Kata Kime No Kata, i Antoni Obrador i Pedro Marcos amb el Kata Kodokan Goshin Jitsu, tots quatre integrants de l'equip Yudo R. Ortega-Sala de Judo Felanitx. Una vegada més, han fet

una excel·lent feina i varen quedar tots quatre Medalla d'Or i Campions d'Espanya en els seus diferents kates. Antoni Vicens Soler i Bartomeu Mesquida Vich, en Nage No Kata Sènior, han quedat 4ts.

Aquests quatre medallistes participaran els dies 12 i 13 de juny al Campionat d'Europa de Kates que es farà a la ciutat de Podcetrtek (Eslovènia).

Enhorabona a tots ells i als seus mestres. Els desitjam tots i encert en aquest proper Campionat d'Europa.

HIPERCENTRO

NUEVA REAPERTURA EN PORTOCOLOM

¡AHORA CON COMIDA PARA LLEVAR!

Más información en www.hipercentro.com

ESPORTS

NATACIÓ

El Club Natació Felanitx guanya 7 medalles al Campionat de Balears Aleví

D'esquerra a dreta: Maria Antònia Burguera, Marta Maimó, Jordi Grimalt, Laia Bordoy, João Vitor Puigròs, Tiago del Po, Álvaro Lozano de Sosa, Roberto Toledo (entrenador i president del club), Paula Alvariño, Clara Czaja i finalment na Marina Nicolau

El passat cap de setmana, els dies 27 i 28 de maig, es va dur a terme a les piscines de Son Hugo de Palma, el Campionat de Balears Aleví, també anomenat Jocs Escolars, on 6 nedadores i 4 nedadors del Club Natació Felanitx varen poder participar gràcies a haver aconseguit la marca mínima requerida a alguna de les proves.

El format de competició d'aquest campionat proposa la participació de nins nascuts el 2010-2009, i nines nascudes als anys 2012-2011, competint sense diferenciar l'edat i premiant amb medalla als 3 primers de cada prova, excepte a les proves de 50 m, on no es varen repartir medalles. Això fa que a aquestes edats tan joves, les medalles les guanyin normalment els nedadors més majors.

Tot i això, a la participació masculina el nedador del club més destacat va ser en Tiago del Po Vica, perquè nedà els 50, 100 i 200 lliure, així com els 200 estils. Els millors resultats varen ser la medalla de bronze aconseguida als 200 m lliure, el 2n lloc als 50 m lliure, la 10a posició als 200 m estils, però sobretot 6a posició als 100 m lliure, on aconseguí amb 1.00.81 la marca mínima per nedar la prova als propers Campionats d'Espanya. Molt meritori els resultats d'en Tiago que lluitava per les medalles amb nins 1 any més grans que ell, atès que és nascut el 2010.

Per la seva banda, n'Álvaro Lozano de Sosa Masa, també del 2010, i en João Vithor Puigròs Araujo nedaren els 50 m esquena, quedant a 10a i 7a posició respectivament.

I per acabar amb la participació masculina, en Jordi Grimalt Obrador, nascut el 2009, nedà els 50 m lliure, els 50 m papallona i els 200 m braça, quedant a la 14a, 10a i 7a posició respectivament.

A la participació femenina, la més destacada va ser na Maria Antònia Burguera Valens, nascuda el 2012, que va nedar 5 proves individuals, els 50, 200, 400 i 800 m lliure i els 100 m papallona, que quedà a totes les proves a la primera posició i pujà al podi a recollir la meda-

lla d'Or de Campiona de Balears Alevina a les 4 proves que tenien premi. Un resultat que no podia ser millor atès que competia amb nines 1 any més gran que ella i que la varen col·locar com a única nedadora del Campionat que aconseguí 4 medalles d'or individuals.

Per la seva banda, na Marta Maimó Fuster del 2011 nedà els 50, 100, 200 i 400 m lliure, així com els 200 m estils. Quedà a la 3a, 5a, 8a, 6a i 8a posició respectivament. Na Laia Bordoy Garau, també del 2011, nedà els 50 m esquena i 50 m braça i quedà a la 19a i la 21a posició respectivament. I na Paula Alvariño Tomás, nascuda també el 2011, nedà les proves de 50, 100 i 200 m esquena, així com els 200 m lliure, quedà a les posicions 6a, 6a, 7a i 14a posició respectivament.

Finalment, respecte a les altres 2 nedadores més joves, nascudes el 2012, na Marina Nicolau Salgado, que nedà les proves de 50 papallona, 100 lliure, així com les 3 proves de braça, els 50, 100 i 200 m braça, quedà a les posicions 8a, 21a, 4a, 11a i 4a respectivament, quedant molt a prop de les medalles. I finalment, na Clara Czaja, que nedà 50 m lliure, 50 i 100 m braça, quedà a les posicions 8a, 8a i 19a respectivament.

I el gran èxit com a club es va produir als relleus femenins de 4x100 lliure i 4x100 m estils, on l'equip felanitxer format per na Marta Maimó, na Marina Nicolau, na Paula Alvariño i na Maria Antònia Burguera varen pujar al 3r lloc del calaix del pòdium i aconseguiren 2 medalles de bronze i demostraren que el Club Natació Felanitx competeix de tu a tu amb els millors clubs de les Balears.

Amb aquests resultats el Club Natació Felanitx tanca una participació molt rellevant als Campionats de Balears Aleví, en els quals després de guanyar 7 medalles, 4 ors i 3 bronzes, s'ha pogut confirmar la bona feina que es fa a la Piscina del Poliesportiu Guillem Timoner. Per això, per acabar, es vol agrair les ajudes dels patrocinadors del Club, Inturotel i Ajuntament de Felanitx.

POLÍTICA

PP

Aquesta setmana el Partit Popular cedeix el seu espai del setmanari perquè els joves que es varen constituir durant la campanya electoral es presentin. És per a nosaltres un orgull tenir joves compromesos, lluitadors i reivindicatius.

Renovació de les Noves Generacions del PP

Després de moltes setmanes d'organització i consultes, el passat 10 de maig es varen presentar oficialment els components que a partir d'ara formaran les Noves Generacions del Partit Popular de Felanitx. La presentació es va dur a terme durant un acte celebrat a Portocolom conduït per la cap del partit, Catalina Soler, qui fou l'encarregada de presentar els dos joves que d'ara endavant seran els components d'aquella associació: Francina Círia com a presidenta i Antoni Andreu en el càrrec de secretari. Uns nomenaments que han satisfet tots els integrants del Partit Popular de Felanitx, el qual, a partir d'ara, tornarà a comptar amb un equip de Noves Generacions, entitat des d'on es vol agrair el suport que reberen de banda de tots els simpatitzants i assistents, així com també a tots els votants que el passat 28 de maig dipositaren la seva confiança en el Partit Popular ● *Francina Círia i Maimó, presidenta de les Noves Generacions del PP de Felanitx*

PSOE

Eleccions generals

El president del Govern Pedro Sánchez ha convocat eleccions generals per al pròxim 23 de juliol. Votarem el que volem, si una Espanya democràtica que avanci o tornar 40 anys enrere, és a dir, ens jugam revalidar un govern socialista a Espanya. Aquesta cita és també transcendental per al present i per al futur de les Illes Balears.

Francina Armengol, va anunciar la seva intenció d'encapçalar la candidatura dels Socialistes de les Illes Balears al Congrés dels Diputats, amb la claredat de ser l'únic instrument que pot aturar un Govern de regressió que significaria perdre moltíssimes coses, drets i llibertats.

Nosaltres seguirem dempeus lluitant per la igualtat d'oportunitats, per la justícia social i per tot allò que ens ha fet ser qui som, i vigilarem molt perquè la dreta extrema i l'extrema dreta no entrin a governar. El Partit Socialista ha de fer de mur de contenció de la dreta i la ultra-dreta.

Pel que fa a nivell local, desconeixem quina serà la fórmula que el PP durà a terme per obtenir la batlia, si reedita el pacte de dretes amb el PI, o si suma amb Vox. De moment el que tenim clar és que farem una oposició contundent i valenta, compromesa, i molt vigilant, perquè no deixarem que es retrocedeixi en drets i llibertats; el nostre paper és defensar els avenços assolits.

Farem feina per servir el nostre municipi de la millor manera, estudiant cada proposta i fent les aportacions que considerem oportunes, amb arguments i de manera responsable i seriosa.

Com sempre, continuarem fent feina per millorar la vida de les persones, i també a partir d'ara ja tenim l'horitzó mirant el 2027.

DONA cerca feina per cuidar persona gran o amb discapacitat. Amb experiència.
T. 603 321 130

DONA AMB EXPERIÈNCIA cerca feina per cuidar persones grans com a interna.
T. 641 857 331

SON MENUT

**RESTAURANT OBERT
CADA DIA**
(excepte dimecres)

**Menús especials per a grups
i celebracions**

Reserves de 13 a 15 h
i de 19 a 21.30 (també
WhatsApp)

T. 971 58 29 20

  sonmenut@sonmenut.com
www.sonmenut.com

I.M. SES PORTES, S.L.
FABRICANTS PVC I ALUMINI

C/ Santa Catalina Tomàs, 24
07200 Felanitx
T. 971 583 239
info@sesportes.com
www.sesportes.com

ENTREVISTA

ELISABET COVES XAMENA

Professora

Maria Artigues Ribas

“Sempre que em demanaven què volia ser de gran, deia que volia curar el càncer”

Juny... Quin mes de sentiments trobats pels docents! El curs acaba i les cadires queden, per un llarg temps, enfilades damunt la taula. La situació, però, no és la mateixa per a tots: n'hi ha que marxen de platja amb la seguretat que ningú no els haurà llevat el lloc en tornar el fred. N'hi ha d'altres que deixen les claus i —només si tot va bé— hauran d'obrir noves portes el proper setembre. I també hi ha els que fa mesos, o inclús anys, somnien viure com els primers. N'Elisabet Coves Xamena (Felanitx, 1991), opositora d'èxit l'any passat, ens parla avui de la pressió i les ferides emocionals que s'amaguen rere una nota i de com ella, fa un any, va fer brotar una flor per gaudir de la increïble recompensa a un llarg esforç.

Per què decidí estudiar Biotecnologia?

De molt, molt petita, sempre que em demanaven què volia ser de gran, deia que volia curar el càncer. Quan vaig fer el batxiller, record que l'orientador em va dir que sortia la carrera de Biotecnologia, i que era “el futur de la medicina”. No ho vaig dubtar.

En què us vàreu especialitzar més tard?

Quan vaig acabar la carrera, me'n vaig anar a estudiar a la Universitat de Navarra. Vaig fer un màster d'Investigació Biomèdica i el meu treball de fi de màster anava sobre immunoteràpia; per tant, tot pareixia que era així com jo ho desitjava... però no; em vaig adonar de les condicions precàries que tenen els investigadors aquí a Espanya i vaig decidir canviar el meu rumb.

Llavors, iniciàveu el Màster de Professorat.

Mon pare i ma mare són docents i jo sempre havia tingut al cap que el pla B del Màster de Professorat era una bona opció. Sincerament, ho vaig fer per provar, quan encara estava fent feina al Vall d'Hebron. La meua sorpresa en fer les pràctiques va ser adonar-me que m'encantava i que era pura vocació.

Tant, que aviat decidí preparar oposicions. Com preneu la decisió?

Va ser el tercer any com a professora, que vaig tornar de Barcelona a Mallorca, quan vaig començar a mirar-me alguna cosa més de veres. Els de ca meua i les meves amigues, també moltes professores, m'aconsellaven treure'm les oposicions, perquè tot és més “còmode” després, en el sentit que ja pots triar cursos, coneixes alumnes d'anys anteriors... El fet de repetir a un mateix institut i dona facilitats.

Què opinau de la interinitat? Tot-hom hauria de treure les oposicions?

A mi no m'ha desagradat la meua època com a interina. He passat per cinc o sis instituts abans de tenir la definitiva a Felanitx i jo crec que m'han nodrit moltíssim. M'han ensenyat diferents maneres de fer feina, sobretot perquè he vist de Catalunya i de Mallorca, d'instituts a zones més bones i d'altres a polígons, i això crec que t'ajuda moltíssim. Però sí que és ver que arriba un punt que és incompatible amb la vida familiar, no tenir res assegurat per a l'any següent.

Què és el més difícil de preparar-se per unes oposicions?

Primer de tot, vull recalcar la dificul-

tat emocional. Jo no m'he reconegut en molts moments. He conegut per primera vegada què és l'ansietat, que l'estat d'ànim estigui molt baix durant mesos, que el teu cap només pensi en allò, i que es mescli el sentiment de ganes de treure temps amb el de culpa, per totes les hores que no estàs estudiant. En l'àmbit acadèmic, per exemple, a les oposicions de Biologia i Geologia hi ha una part pràctica en què posen imatges d'éssers vius, roques, minerals... i només veient la foto hem de saber dir, no el seu nom comú, sinó el científic; per exemple *Phylloscopus collybita*. Només que facis una falta d'ortografia, ja no hi compta res en absolut... A la programació també hi has de dedicar moltes hores, ha de ser una cosa molt personal en la qual creguis, que puguis defensar confiant plenament que funcionarà. Però el més difícil, per a mi, és ser constant durant tant de temps. Són molts de mesos de dedicar tot el teu temps lliure a això i arriba un punt que veus que no dones per a més.

Malgrat això, l'any passat vàreu obtenir la millor nota! Quines varen ser les claus?

Vaig comprar els temes a una acadèmia i me'ls vaig fer meus, afegint-hi actualitzacions. A la segona part, de problemes, vaig intentar fer-ne de totes les branques fins a un nivell de primer o segon de carrera. Després, per la part de programació i unitats didàctiques, crec que la clau és haver posat en pràctica dins l'aula allò que proposes fer, perquè es vegi que és factible, que ha funcionat, i tenir evidències dels alumnes fent les activitats. Crec que allò que va destacar de les meves unitats és que a totes els donava un context real o que cridava l'atenció. Per exemple, a una unitat començàvem amb la simulació d'un assassinat, per explicar el tema de l'ADN, per tant hi havia una motivació inicial. A una altra, simulaven que eren científics havien de muntar un comitè per resoldre dubtes ètics, com per exemple si

poder triar o no el sexe del fill o filla. Una altra simulava una entrevista de feina per entrar a una gran empresa de biotecnologia, en què els alumnes havien de respondre amb tots els conceptes apresos. No ho sé, tot intentava ser molt sorprenent i motivador per a l'alumnat i tenir una utilitat real a la pràctica en el món professional quan tornassin grans.

Com va anar l'exposició?

Record que em frustrava molt, quan estava estudiant, que la gent em digués que estigués tranquil·la, que ho trauria, que una plaça seria meua...”

Hi va haver unes nines que varen venir a veure-la i em varen dir que pareixia el mag Merlí, l'encantador, perquè duia una capsula plena de materials visualment atractius per anar mostrant al jurat. Crec que el que més va agradar va ser que, en lloc de fer un índex tradicional, vaig fer el dibuix d'una flor. Les arrels representaven els criteris d'aprenentatge, objectius... que havien d'adquirir els alumnes; la tija amb les fulles representava tots els mitjans, recursos, materials de tecnologia, excursions... la flor representava amb cada pètal les dotze unitats didàctiques que tindria el curs; i, finalment, una regadora representava la feina del professor com a guia en tot l'aprenentatge. Tot partia d'una llavor, que eren els vint alumnes. Crec que varen ser aquestes petites coses que varen fer destacar la meua programació.

Què diríeu a tots aquells i aquelles que, aquest mes de juny, han de demostrar tot allò que saben davant un tribunal?

Jo record que em frustrava molt, quan estava estudiant, que la gent em digués que estigués tranquil·la, que ho trauria, que una plaça seria meua... Crec que això implica molta pressió per la persona que està estudiant. Per tant, no els diria que tot anirà bé, perquè és un procés en què la sort juga massa. Els diria que, si creuen que els pot fer feliços tenir la plaça, intentin dedicar-hi totes les hores que puguin; que no és un procés a curt termini, per treure en qüestió d'un any, sinó una carrera de fons, i que es facin molt seves tant els temaris com les programacions, que hi creguin plenament. I, sobretot, que no es frustrin, que molts ànims i moltíssima sort.

CUINA MEDITERRÀNIA
Cuina de mercat

Ronda Miquel Massutí Alzamora, 59 - Portocolom - T. 971 825 271

TOT EL QUE NECESSITES EN UN SOL CLIC

Cerques feina...

o una escola?

Has d'obtenir una
llicència de pesca?

Vols abaratar la
factura de la llum?

Entra al nou web
del Govern

GOVERN
ILLES
BALEARS